



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 20 / CUEAE / 13.11.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CUEAE\20CUEAE\

Fitxer 20CUEAE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 20, dijous 13 de novembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 20 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Ana Balsera i Marín. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarner](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Mar Besses Casanovas](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Elecció del secretari o secretària.
2. Compareixença d'una representació del Consell Català del Moviment Europeu davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a informar sobre les aportacions de Catalunya a l'europèisme (tram. 357-00617/15).
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre la construcció de la pau i la vulneració de drets humans a Colòmbia (tram. 356-01139/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns, Dani Cornellà Detrell, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Proposta de resolució de suport als activistes que denuncien el genocidi palestí (tram. 250-00608/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 249, 32; esmenes: BOPC 287, 46).
5. Proposta de resolució sobre el vuitantè aniversari de la fi de la xoà (tram. 250-00612/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 255, 14; esmenes: BOPC 287, 47).
6. Proposta de resolució sobre la situació a Bolívia i els fets ocorreguts a Llallagua (tram. 250-00631/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 18; esmenes: BOPC 306, 29).
7. Proposta de resolució sobre la protecció de les minories catòliques en els països on es vulneren llurs drets (tram. 250-00636/15). Grup Parlamentari del Partit Popular

de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 23; esmenes: BOPC 306, 31).

La presidenta

Bones tardes, comencem si us sembla. Obrim la sessió prevista per avui, 13 de novembre de 2025.

Demano als portaveus si hi ha substitucions. El diputat de Junts?

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí, presidenta, insistim, i més encara després de la notícia que hem sabut avui de l'anormalitat que el doctor Jordi Fàbrega, diputat, company, hagi de substituir el president Carles Puigdemont.

La presidenta

Molt bé. El diputat del PSC Units per Avançar?

Alberto Bondesio Martínez

Sí, gràcies, presidenta. Avui la diputada Ivana Martínez substituirà la diputada Sara Jaurrieta.

La presidenta

Molt bé, en prenem nota. Alguna altra? No.

Elecció del secretari o secretària

Doncs si els sembla, comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és l'elecció de la secretària, donada la baixa de l'Ana Balsera, em sap greu, a la Mesa, però Esquerra Republicana ha proposat, ho dic jo mateixa, la diputada Mar Besses. Si per part dels grups podem donar..., per assentiment? Doncs ja no cal que fem la votació. Us sembla bé a tots els grups? Sí? Doncs Mar Besses, un plaer tenir-te a la Mesa, amb l'Anna Navarro i Neus Comes.

(Mar Besses Casanovas ocupa el seu lloc. Pausa.)

I..., benvinguda.

Compareixença d'una representació del Consell Català del Moviment Europeu per a informar sobre les aportacions de Catalunya a l'europeisme

357-00617/15

Passem pel segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació del Consell Català del Moviment Europeu per informar sobre les aportacions de Catalunya a l'europeisme.

Si us sembla, farem una intervenció dels compareixents de vint minuts, i després cada grup tindrà cinc minuts i deu minuts per contestar les qüestions els compareixents.

Si estan d'acord, doncs amb la vicepresidenta anem a buscar els compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé, donem la benvinguda als representants del Consell Català del Moviment Europeu, el senyor Jordi Xuclà, la senyora Susanna Rivero i el senyor Xavier Ferrer. Ja els he explicat a fora el funcionament. Tindran vint minuts, que se'l poden repartir com vostès considerin; després cinc minuts cada grup per plantejar les qüestions que creguin oportunes i, després, vostès tindran deu minuts per donar resposta a aquestes qüestions. Així que li cedeixo la paraula, senyor Xuclà, vostè mateix.

Jordi Xuclà i Costa (president del Consell Català del Moviment Europeu)

Molt bé, perfecte. Moltes gràcies, presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, moltes gràcies per la invitació al Consell Català del Moviment Europeu a comparèixer davant d'aquesta comissió. M'acompanya Susanna Rivero, secretària general del Moviment Europeu Català i Xavier Ferrer, president d'honor i antic president del Moviment Europeu, i tots tres estem a la seva disposició per aquesta compareixença, d'uns quinze, vint minuts inicials, en els quals gastaré, pràcticament, la meitat d'aquests quinze, vint minuts inicials per parlar-los d'història.

I em diran i per què? Després ja parlarem d'actualitat i del que vostès vulguin en el torn de portaveus, però molts cops es diu: «El Consell Català, que feu això i allò» i potser és important gastar aquest temps per explicar el Consell Català dintre del marc de la institucionalitat europea i del que representa i dels orígens del Consell Català perquè crec que té molt a veure també amb el sentit i amb la institucionalitat d'aquest Parlament i de les institucions catalanes.

Molt sovint es parla de la Declaració Schuman, del 9 de maig de 1950, com els orígens del projecte europeu, el moment fundacional del projecte europeu després de la Segona Guerra Mundial.

Però des del nostre punt de vista, i potser per les dades que els aportaré estaran d'acord amb mi, el primer moment fundacional del projecte europeu després de la Segona Guerra Mundial, després de la postguerra, és el Congrés de la Haia del mes de maig de 1948. S'havia acabat la Segona Guerra Mundial i, en un període breu de temps, dels dies 7 al 10 de maig de 1948, s'agrupen a la ciutat de la Haia al voltant de vuit-cents polítics, professors universitaris, intel·lectuals, gent del comerç, gent de la vida civil, de la societat civil, per començar a pensar el futur d'Europa després de la Segona Guerra Mundial.

Un congrés presidit per Winston Churchill, que havia deixat de ser primer ministre britànic després de guanyar una guerra i perdre unes eleccions, i que impulsava la unitat europea, molt des de la seva visió britànica. En aquell moment, persones que després van ser molt importants en el projecte europeu, Léon Blum, Winston Churchill, De Gasperi, Schuman, Spaak, es van convocar al Congrés de la Haia per fer les primeres propostes de futur.

D'aquell Congrés de la Haia van sortir propostes que es van materialitzar immediatament, com la creació del Consell d'Europa, drets humans, estat de dret i democràcia, com el Col·legi de Bruges, com la idea d'un col·legi que formés joves estudiants europeus, fills dels que s'havien barallat i matat als camps de guerra la Segona Guerra Mundial, fills d'alemanys, fills de francesos, estudiant conjuntament a Bruges. També la primera Comissió de Cultura... Tot això promogut, per cert, després en parlarem, per Salvador de Madariaga.

I també el primer germen del projecte de la Comunitat de l'Acer i del Carbó també neix d'aquest Congrés de la Haia, el 1948.

Un fet molt singular és que en la preparació d'aquest Congrés, que va ser impulsat per entitats europeistes d'aquell moment, com Paneuropa, la Lliga Europea de Cooperació Econòmica, la Unió Europea de Federalistes, els nous equips internacionals demòcrata-cristians, el Moviment Socialista pels Estats Units d'Europa, que tenia Enric Adroher Gironella com un dels seus més destacats dirigents, el Moviment Liberal per Europa o la Unió Parlamentària Europea.

Un fet destacat és que els promotors d'aquest Congrés de la Haia van voler que hi hagués una representació espanyola amb dos destacats catalans també presents.

Per tant, maig de 1948, una sala de la Haia, amb vuit-cents dirigents europeus, presidits per Winston Churchill, i allà, en...

Fitxer 2

...aquest moment fundacional del projecte europeu, hi trobem Josep Trueta, Josep Xirau, Indalecio Prieto, Salvador de Madariaga, aquests són els quatre noms que figuren a les actes del Congrés de la Haia, però també hi trobem Josep Sauret, uns anys després secretari general d'Esquerra Republicana, Enric Adroher Gironella, amb un viatge des del POUM fins a la Unitat Socialista, i alguns altres catalans que van anar que no van figurar a les actes, però que, en tot cas, hi van ser presents.

Crec que és un fet molt rellevant destacar que hi ha un europeisme catalanista l'any 1948 i un interès de les persones que impulsen l'inici del projecte europeu que també hi hagi una presència de dirigents de l'oposició democràtica espanyola en un moment històric, entre 1945 i el concordat del règim franquista amb la Santa Seu i després el tractat amb els Estats Units i les bases militars, des d'aquest 45 fins al 52-53 semblava a Europa que hi havia una finestra d'oportunitat perquè el règim franquista s'acabés ràpidament i perquè aquells europeistes que estaven a la Haia poguessin promoure un sistema democràtic i poguessin promoure un europeisme també a Catalunya. Crec que és singular que és el moment realment fundacional del projecte europeu i que, segurament, és destacable aquesta presència de catalans.

La Haia acaba amb una resolució política que proposa una assemblea europea, el que al cap d'uns anys seria el Parlament Europeu, la transferència d'algunes sobirania dels estats membres a institucions comunes, el que avui diríem sobirania compartida, una resolució sobre drets humans i la creació d'un Tribunal de Justícia Europeu, avui tenim tribunals de justícia de la Unió Europea i tribunals de justícia dels Drets Humans del Consell d'Europa.

I també s'aprova una resolució econòmica i social i una altra de cultural que plantegen la lliure circulació, elements bàsics del projecte europeu, la integració econòmica i un centre europeu de la cultura.

A tot això cal destacar-hi com Salvador de Madariaga, que segurament és el pont de l'exili amb el Congrés de la Haia i amb els organitzadors del Congrés de la Haia, invita un company seu, a un veí seu, veí de casa quasi, d'Oxford, que és Josep Trueta, exiliat a Oxford i que representa també aquesta oposició al franquisme. També Josep Xirau. Josep Xirau era un professor de dret internacional públic, en aquells moments a l'exili a Lió, germà d'Antoni Xirau, un diputat d'Esquerra clau en l'Estatut del 31, i d'una família... Josep Xirau havia sigut diputat a les Corts del 31 pel moviment socialista, amb una llista conjunta amb Esquerra Republicana. Tot això és arqueologia, perdoni que estigui gastant alguns minuts amb arqueologia, però crec que és bastant destacable. Juntament amb Indalecio Prieto i amb els altres noms que li he dit.

Trueta figura a les actes fent una intervenció en què es presenta com a cirurgià, no com a polític, i on diu que, més que les bombes, el que mata és la intel·ligència humana o la falta de la intel·ligència humana, i crida a què no es constitueixin comitès i comissions coordinadores, sinó a una opció europea perquè, diu, sinó d'aquí a pocs anys, a tres o quatre anys, ens tornarem a trobar però no aquí, a la Haia, sinó als camps de concentració una altra vegada. Hi ha una clara presència del que suposa el drama de la Segona Guerra Mundial i també de l'Holocaust.

Xirau parla més i promou més resolucions polítiques dirigides a la redacció d'una carta de drets humans, que va néixer amb el Conveni de Drets Humans del Consell d'Europa i tribunals europeus capaços de fer efectius la mediació entre ciutadans europeus.

Va ser tant l'èxit d'aquest congrés de la Haia que els grups promotors al cap d'uns mesos, l'octubre del 48, van crear el Comitè Internacional de Coordinació dels Moviments d'Unitat Europea, conegut com el Moviment Europeu Internacional. El Moviment Europeu Internacional al moment de la seva fundació va fixar com a objectius que els estats europeus..., va dir que els estats europeus sols ja no podien sobreviure en un món de potències continentals, això és molt vàlid per ara, que calia una unió política i econòmica d'Europa, això és absolutament vàlid, i que aquesta unió només podia fonamentar-se en la democràcia, en l'estat de dret i una carta de drets humans garantida per tribunals europeus.

Tot això porta, al cap de molt pocs mesos, l'any 1949, a la creació, al mes de febrer de 1949, a la creació a l'exili, a París, del Consell Federal Espanyol del Moviment Europeu, bàsicament promogut per grups d'europèistes bascos i d'europèistes catalans, i, al mes de juny de 1949, a la creació del Consell Català del Moviment Europeu a l'exili, a París i amb la seu a París durant tots aquests anys.

El febrer de 1949, a la seu del Govern a l'exili, per tant, tècnicament, i si vostès tenen interès en això es pot demostrar jurídicament, la seu, recentment traspassada al Partit Nacionalista Basc, perquè allò era propietat del Partit Nacionalista Basc, que es va constituir el Consell Espanyol.

Allà hi havia, en aquella reunió, Carles Pi i Sunyer, Josep Tarradellas, Ramon Nogués, Joan Sauret, conjuntament amb un grup important basc encapçalat pel lehendakari Aguirre i amb Salvador de Madariaga, que en aquestes èpoques solia estar en totes les iniciatives europèistes.

Com els deia, al cap de molt pocs mesos, al juny de 1949, es funda a París el Consell Català, amb persones com Enric Adroher Gironella, que durant molts anys en va ser el secretari general i després el president, Josep Rovira, un home que va estar entre Esquerra Republicana i Esquerra Democràtica de Catalunya, Josep Sans o Joan Sauret. En aquest moviment fundacional s'incorpora la Unió de Federalistes Catalans, el Moviment Socialista de Catalunya i, des del 1952, el Moviment Democratacristià de Catalunya. El primer president va ser Carles Pi i Sunyer, exalcalde de Barcelona, exministre, però, sobretot, exconseller primer, l'any 1933, del Govern de la Generalitat.

Jo els vull traslladar aquesta informació per reivindicar que hi havia europeistes l'any 1948 i l'any 1949 estretament vinculats amb la institucionalitat catalana.

El Consell Català en l'exili es desenvolupa, bàsicament, amb tres grans objectius en l'exili. La internacionalització de la qüestió catalana amb diversos informes ja en aquells anys al Consell d'Europa denunciant el règim franquista.

La formació de joves catalans, joves catalans que amb el pas dels anys i amb el suport del Moviment Europeu, alguns d'ells es van acabar convertint en els primers funcionaris catalans a les institucions europees i alguns dels quals, encara molt grans, són membres del Moviment Europeu.

I també amb la creació d'opinió pública catalanista i pro-europeista, bàsicament a través de dos mitjans de comunicació, un en francès i l'altre en català, les *Cartes d'Europa*, que durant molts anys van ser molt rellevants.

Tot això està molt ben explicat en aquest llibre que els hem portat exemplars, no suficients, o potser suficients, per distribuir entre els grups parlamentaris dels setanta primers anys d'història del Moviment Europeu.

Aquest Moviment Europeu, que va treballant des de l'exili, té un altre moment important en el congrés del 1962 de la Haia, perdonin, de Munich, que la propaganda franquista va crear amb el marc del Contuberni de Munich.

El Contuberni de Munich és un moment de gran reconciliació i de preparació, segurament, de la transició a la democràcia a Espanya. Si vostès repassen la reconciliació entre exfranquistes dels diversos angles de l'espectre ideològic de Munich, l'abraçada entre Gil Robles i Rodolfo Llopis a Munich, amb una representació important també de catalans, segurament, allò que va passar el 62 explica en part alguns dels assaigs, va ser com un assaig general d'algunes coses que van passar posteriorment.

Bé, aquí també hi ha una aportació important del Moviment Europeu amb una reunió que el Congrés del Moviment Europeu dona cobertura, perquè entre el 7 i el 8 de juny de 1962 es reuneixin cent divuit demòcrates espanyols de totes les tendències polítiques, liberals, demòcrates cristians, socialistes, nacionalistes bascos i catalans, per aprovar diverses resolucions vinculades clarament amb la integració d'Espanya

a Europa i la instauració d'un regim de drets i llibertats. També en la reunió de Munich el fet català és clarament present en algunes de les discussions.

No m'allargo, hi ha diversos catalans presents a Munich el 1962, de tots ells, hi va haver un català que va ser present a Munich i, a més, va fer un dietari, que es Marià Manent, i va deixar constància de manera detallada del que es vivia i el que es discutia allà.

Avanço cap a 1977, quan el Consell Federal Espanyol deixa d'estar presidit per bascos, que bàsicament són els ho que van presidir després de Salvador de Madariaga, i per un any, fet molt poc conegut, un català, Miquel Coll i Alentorn, va ser el president del Moviment Europeu a nivell espanyol.

El 1978, el Moviment Europeu torna a Catalunya i torna a Catalunya patrocinat i amb l'empara d'una altra entitat d'una iniciativa incipient en aquell moment de la transició, però destacable, com és el Cercle d'Economia.

Joan Mas Cantí, que actualment té noranta-sis o noranta-set anys, encara explica què van fer per aconseguir que el Cercle d'Economia, jove i ple d'iniciativa en aquells anys de la transició, acollís la instauració del Consell Català del Moviment Europeu, que, bàsicament, va treballar amb dos grans objectius: el retorn de la democràcia i de la recuperació de les institucions de l'autogovern i impulsar l'entrada d'Espanya a la Unió Europea, de tal manera que en aquelles fotos que vostès podran trobar, perquè el llibre té molts elements gràfics de fons de..., i també hi ha algunes fotografies d'aquestes reunions de l'any 78 al Cercle d'Economia, algunes d'aquestes persones després van tenir un paper important en l'uropeisme o van estar a les institucions europees o es van convertir en funcionaris europeus.

Bé, aquests eren els grans objectius d'aquell moment, democràcia i ingrés a la comunitat econòmica europea, punt de trobada d'uropeistes federalistes i també, a partir d'aquell moment, amb la implicació d'ajuntaments democràtics, que passen a ser membres del Moviment Europeu, d'universitats, de societat civil, de representants de partits polítics i també del tercer sector.

Acabo aquí la referència històrica, amb la qual he gastat més de la meitat del temps, però crec que era important traslladar-los aquesta vinculació entre la institucionalitat catalana, el Moviment Europeu i que, l'any 1948, en una sala, compartint sostre i

dies de treball amb Churchill, amb De Gasperi, amb Adenauer. Per cert, si em permeten, hi ha una historiadora francesa que últimament ha estudiat molt memòria històrica, Sophie #, que fa un parell de setmanes concedia una entrevista en un mitjà de comunicació i destacava com la dreta europeista de l'any 1948-49-50 va ser militantment antifeixista. Adenauer i De Gasperi van militar en un angle ideològic, el seu, demòcrata cristià, netament antifeixista.

I, segurament, això pot explicar alguna part de la història d'Europa fins als anys recents i, per contrast, també pot explicar algunes altres coses de l'evolució històrica de Catalunya i de la dinàmica històrica de Catalunya i d'Espanya.

Me'n vaig al present per dir-los que nosaltres tenim algunes activitats com a punt de trobada de l'europeisme de la societat civil, de manera regular. Una activitat que fa trenta-quatre anys que se celebra i que, si tot va bé, el proper 26 de gener del 2026, perquè hi ha una tradició que és fer-ho l'últim dilluns de gener de cada any, i com aquesta tradició fa trenta-quatre anys que es fa, doncs ja està entrada la carta perquè l'aprovi la Mesa d'aquest Parlament, perquè l'últim dilluns de gener de l'any 26, que és el 26 de gener, fem la 35a Jornada europeista al Parlament de Catalunya, i els agraïm que vostès ens acollin i ens acomboïen i ens acompanyin, també en acompanyin a les reflexions, aquest any sobre quaranta anys d'Espanya a la Unió Europea, una mirada catalana, i, bé, amb el protagonisme també d'aquells que van estar en la gènesi de l'entrada fa quaranta anys i també amb propostes de futur.

També aquest any hem dedicat, de tal manera que la jornada del gener d'aquest any va ser dedicada a la política euromediterrània, segur que vostès en els seus treballs en aquesta comissió hi dediquen molt de temps, nosaltres hi hem dedicat temps al seminari del mes de gener durant l'any, amb un seminari que farem a finals d'aquest mes, des del desig que vagi bé la política euromediterrània, bàsicament els hi hem de traslladar que el diagnòstic és que la política euromediterrània no passa el seu millor moment i que això no vol dir que ens hàgim de recolzar la política euromediterrània perquè no ho féssim des d'aquí, no sé des de quina altra part d'Europa ho faríem.

D'aquest any que hem revisitat el procés de Barcelona, potser hem de dir que el procés de Barcelona era més pragmàtic que no la Unió pel Mediterrani, implicant de tots els països de la Unió pel Mediterrani.

També amb el Col·legi de llicenciats de politòlegs i sociòlegs, per l'any 26 tenim previst treballar amb la lluita contra la desinformació, mantenint que la veritat no és una opció, sinó que la llei de la gravetat existeix i que això penetra i impacta en les nostres societats i en la nostra deliberació democràtica sens dubte. Que s'ha dit molts de cops, i aquest és un petit apunt d'algunes reflexions recents, que la desinformació afecta molt els joves, i la desinformació afecta molt els joves, però també a la gent molt gran, els ho trasllado com a legisladors i com a persones que s'ocupen del bé comú, per dir que està molt bé que fem campanyes sobre desinformació i joves, però també sobre campanyes d'informació i la gent gran, que els sol impactar bastant.

I sobre una dimensió més institucional, després hi ha un torn de grups i m'ho he guardat més o ens ho hem guardat més per al torn de grups, però des d'una dimensió més institucional, els hi voldríem traslladar que vostès tenen, des del nostre punt de vista, un instrument fantàstic, no fàcil de desenvolupar tècnicament perquè el temps va molt ràpid i quatre setmanes són quatre setmanes, però el control de subsidiarietat i les capacitats que tenen aquesta comissió per exercir el control de subsidiarietat, del qual he tingut l'oportunitat de parlar-ne amb lletrats i amb tècnics d'aquesta casa, és un gran instrument que no tenen tots els parlaments i que és molt ferragós en quatre setmanes implicar els seus companys d'agricultura, d'afers socials, perquè prestin atenció. Però vostès han de saber que, a diferència d'altres països, el sistema espanyol permet que el dictamen del Parlament de Catalunya sigui majoritari o minoritari, acabi com a annex al dictamen espanyol i acabi a les institucions europees. I per tant, ja sé que això bàsicament ho han de fer vostès, que té una dimensió tècnica molt important, però que en allò que la societat civil o l'opinió de la societat...

Fitxer 3

...civil pugui ser útil, doncs crec que és un instrument molt important.

La Comissió d'Unió Europea del Parlament de Dinamarca és la comissió més important del Parlament de Dinamarca i la més ben dotada pressupostàriament i amb recursos humans i materials. No sé si això passa en tots els parlaments, però al final Dinamarca té molt clar que s'hi juga molt en el camp de batalla i des d'un europeisme crític, exigent, proeuropeista, que s'hi juga molt en el camp de batalla de l'europeisme i per això, quan un va al Parlament de Dinamarca, la Comissió de la Unió Europea és la més ben dotada i la de més intensitat política, segurament, i els invito a què vostès també tinguin aquesta intensitat política i que convencin la resta dels seus col·legues parlamentaris que l'oportunitat de tenir durant quatre mesos un projecte de directiva de reglament a les mans del Parlament de Catalunya per expressar l'opinió ha de tenir també la seva potència.

I per acabar els vull traslladar quelcom que traslladem no quasi cada..., perquè el discurs el fa el Xavier Ferrer des de fa molts anys, jo només ho faig des de fa dos o tres anys, per la jornada del mes de gener, no? Invitar-los a incrementar la presència europeista en aquesta institució, invitar-los a què hi hagi banderes europeistes, banderes d'Europa al Parlament de Catalunya, invitar-los a què el Dia d'Europa comencem a pensar, com fan alguns grups parlamentaris en l'àmbit espanyol, i aquesta és una discussió que s'haurà de votar algun dia en l'àmbit espanyol, discutir si el Dia d'Europa ha de ser un dia festiu o no, perquè els dies dels nostres marcs institucionals solen ser festius, no?, l'Onze de setembre, el Dia de la Constitució Espanyola, el Dia d'Europa pot ser festiu. Això suposa que algun altre dia deixi de ser festiu, això ho han de dir vostès, que això és una feina no fàcil, no?, però si el Dia d'Europa, per exemple, ha de ser festiu.

I, com els deia, també com m'apuntaven fa un moment, vostès, que es van reunint en ple i en comissió, també estaria bé a vegades reunir-se la comissió que es reuneix a la Sala Europa, per exemple, no? Aquesta és una idea simbòlica, però, a base de repetir els noms dels llocs on es reuneixen, a vegades també acabes tenint present aquests marcs mentals en el dia a dia. I aquí hi ha moltes sales, unes quantes sales per acabar d'assignar, més allà d'1, 2, 3 o 4. Però perdonin que nosaltres en aquesta compareixença hem començat pel 48 i per l'èpica del 48 i de Churchill a la mateixa sala que Trueta i Xirau i hem acabat, fins i tot, atrevint-nos a suggerir-los el nom de les coses.

Restem a la seva disposició.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Xuclà, realment interessant. Ara, si els sembla, passem el torn als grups parlamentaris. Comencem pels grups proposants, que en aquest cas és el Grup del PSC, Junts, Esquerra i Comuns, i té la paraula per un temps màxim de cinc minuts el diputat Bondesio pel Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies, senyor Xuclà, per la seva compareixença i també a la senyora Rivero i al senyor Ferrer també per acompanyar-nos en aquesta compareixença.

Crec que és una de les qüestions positives, i ahir ho comentàvem en un debat amb diferents portaveus, el poder de forma conjunta, amb diferents grups parlamentaris, doncs abordar la situació de la Unió Europea i també el paper de Catalunya en la mateixa, des de l'àmbit legislatiu, com vostè comentava, no?, amb el principi de subsidiarietat, però també amb la construcció o el reforçament d'aquesta identitat europea, que crec que és intrínseca en la gran majoria de la ciutadania de Catalunya.

Molt probablement d'una de les raons que l'any passat rebessin la creu de Sant Jordi doncs és, precisament, aquesta dilatadíssima carrera del 75 aniversari, promovent l'europèisme de Catalunya en un moment en què Catalunya i Espanya no formaven part d'Europa i en aquest període que ens ha explicat i detallat, no?, de l'ostracisme i de l'autarquia on la dictadura ens havia dipositat.

Per tant, agrair aquesta lluita i aquesta defensa transversal de l'europèisme i del catalanisme des del seu inici, des d'abans de la creació de la Unió Europea, que reflecteix el gran sentiment majoritari per part de la ciutadania de Catalunya, no?, aquesta connexió amb Europa, i totes les activitats que han estat desenvolupant, no només des de la gènesi del que avui coneixem com a Unió Europea, sinó també en la reivindicació d'aquest moviment europeu, no? Per tant, entre altres qüestions, doncs donar-los també l'enhorabona per aquesta concentració també el Dia

d'Europa de l'any passat, que, conjuntament amb altres entitats europeistes, doncs van impulsar a la plaça de la Catedral i també a la plaça Sant Jaume.

Seré molt breu, però sí voldria entrar en dues qüestions fonamentals. Ha parlat dels orígens del Consell Català del Moviment Europeu en plena dictadura a Espanya i a Catalunya i com cristal·litzen l'ànima europea, no?, aquest europeisme catalanista que forma part d'Europa i de Catalunya. I ha esmentat alguns elements, no?, com, per exemple, el Col·legi de Bruges, no?, com un dels primers elements de crear aquesta visió més acadèmica i més professional de la Unió Europea que ha anat evolucionant en els últims anys i, de fet, ha estat enguany que el Govern de la Generalitat ha augmentat fins a deu les beques que dona la Generalitat perquè alumnes catalans i catalanes puguin estar al Col·legi de Bruges.

No només amb aquesta qüestió, sinó en general, com creuen que les institucions catalanes han ajudat a fomentar aquest..., no?, no només l'origen, sinó el desenvolupament de l'europeisme de Catalunya en les darreres dècades i com creu que la Generalitat pot donar un cop de mà encara més, davant dels discursos antieuropeistes, a continuar aquesta tasca.

Sobre el principi de subsidiarietat. Doncs, efectivament, en els àmbits en els quals la Unió Europea no té competències exclusives el principi de subsidiarietat, que està consagrat en el Tractat de la Unió Europea, defineix les circumstàncies en els quals és preferible l'actuació de la Unió en lloc dels Estats membres. I en el cas de Catalunya, com vostè ha dit, doncs és aquest Parlament i aquesta comissió en els que intervenim en el control de subsidiarietats.

El Tractat de Lisboa recull i estableix que el principi de subsidiarietat és un principi central en el dret comunitari i que determina el nivell d'intervenció de la Unió Europea en els àmbits de competència compartida amb els Estats membres. I a més a més, aquest principi, llegeixo textualment, s'aplica a la societat civil i l'acció a nivell local, assegurant que la intervenció de la Unió sigui més eficaç que la dels Estats membres a escales nacional o local.

Com creu que en l'aplicació del control de subsidiarietat per aquesta comissió, i seguint el que està establert en el Tractat de Lisboa, es pot millorar la implicació de la societat civil en aquest mateix control i en el sistema d'alertes, no? Abans que ens

arribi un dictamen, com des de la societat civil podem treballar, d'entrada, més enllà, diguem-ne, de la qüestió jurídica, en aquest àmbit?

De nou, gràcies per la seva intervenció, per aquesta breu classe d'història, de saber d'on venim, i espero, i no en tinc cap mena de dubte, que conjuntament també definirem cap a on anem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula el diputat Jordi Fàbrega per un temps màxim de cinc minuts.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Moltíssimes gràcies, senyor Xuclà, senyora Rivero i senyor Ferrer, aquesta compareixença i tota la resta de l'equip del Consell Català i, especialment, per aquest repàs històric, crec que és molt important, per saber on som, per saber d'on venim, però també lligant-ho a avui, no? Avui crec que hem de felicitar els nostres exiliats, el molt honorable president Carles Puigdemont i els consellers Lluís Puig i Toni Comín, per l'informe de l'advocat del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que confirma que l'amnistia està perfectament ajustada al dret europeu. I, per tant, el fet que jo avui estigui en aquesta comissió en lloc del president Carles Puigdemont per una amnistia que no s'aplica, doncs, malauradament, ens està dient que no estem pas tan lluny d'aquell 49, on es va fundar, també a l'exili i per exiliats catalans, el seu moviment, no?

Dit això, l'europeisme, aquest sentiment de pertinença a Europa i al projecte de la Unió Europea, és intrínsec a Catalunya, no? Des del discurs de Pau Casals a les Nacions Unides parlant dels primers parlaments celebrats a Europa, les assemblees de Pau i Treva, fins a l'actual lluita que tenim perquè el català esdevingui llengua oficial a la Unió Europea, no? Els valors aquests europeus que tenim intrínsecament, democràcia, llibertat, diversitat, pau i drets humans, són compartits per tota la societat i les institucions catalanes, no?

I en aquest sentit, doncs Catalunya té vocació de ser part del Consell de les Nacions i ho hem evidenciat, per exemple, amb la contribució del Dret Internacional, amb el

Consolat de Mar, amb la creació del Sindicat Remença, el primer sindicat agrari d'Europa, el Tribunal de Contrafaccions, un antecedent dels tribunals constitucionals moderns, o la vaga de la Canadenca, que va permetre establir la jornada de vuit hores, no?

Són moments històrics que, impulsats des de Catalunya, van ser recollits a l'exposició «Contribucions de Catalunya al progrés social i polític d'Europa», que l'any 23 va tindre l'honor de participar-hi a la seva inauguració a la seu del Parlament Europeu, liderada pels eurodiputats llavors, el president Carles Puigdemont i el conseller Toni Comín, no? Tot sigui dit, una exposició que va intentar ser boicotejada sense èxit per aquells que diuen que a Europa la veu ha de ser espanyola i no pas catalana, no?

Nosaltres, des de Junts per Catalunya, volem posar en valor aquesta tasca i reivindicar el paper que ha tingut sempre Catalunya en la construcció d'Europa, que no vol ser únicament observadora, sinó que vol formar-ne part, no?, aquests vuit milions de catalans i deu milions de catalanoparlants, no?

I en aquest llegat històric, que vostè molt bé ens ha explicat també, cal destacar la feina de la seva organització, del Consell Català del Moviment Europeu, no? Perquè crec que és important posar de manifest la dualitat de la raó de ser, no? Per una part, estendre arreu d'Europa aquesta voluntat de Catalunya de ser un actor, una part activa del procés de la presa de decisions cap al futur, però, per altra, defensar el projecte europeu i l'uropeisme al si de la societat catalana. Especialment ara, que vostè també ho ha nomenat, doncs estem en una situació complexa, perquè Europa està perdent el suport de la població jove, entre els divuit i els vint-i-cinc anys, que els darrers deu anys es manifestaven uns fermes defensors de la idea d'Europa, doncs ara això, d'aquests dos últims anys ençà, ens ha caigut d'una manera molt important i costarà molt de remuntar, eh? Segons les últimes enquestes, el cinquanta per cent dels europeus de divuit i els vint-i-cinc anys ara votaria sortir de la Unió Europea, no? I per tant, doncs aquí sí que això ens costarà i ens costarà perquè hi ha opcions polítiques que no pararan de denigrar aquest projecte europeu, de la mateixa manera que denigren persones o idees contràries, si cal, doncs fomentant odi i desinformació, no?

I per altra part, hi ha altres formacions polítiques que continuen vivint en una bombolla, fent veure que no n'hi ha per tant i ignorant el clam ciutadà de més transparència i més participació, no? Per exemple, resistir-se a l'oficialitat del català fa un mal enorme d'una Europa basada en la diversitat, en el respecte de les minories, a les llengües i a les cultures, no?

Dit això, m'agradaria sí que formular-hi algunes preguntes a veure com ho veuen vostès. Què pot fer i què està fent el Consell Català del Moviment Europeu per revertir aquesta sensació d'antieuropeisme que tenim, especialment amb els joves, no?

O vostès, que van néixer des de l'exili i fruit de l'exili, buscant refugi a Europa davant del franquisme espanyol, com veuen que en ple 2025 l'Estat espanyol continuï tenint exiliats a Europa? I si creuen que aquesta anomalia democràtica i la resposta d'Europa, doncs amb aquesta vulneració flagrant dels drets polítics, tant d'electors com d'elegits, que fan que, per exemple, l'eurodiputat Toni Comín no pugui exercir com a tal, a pesar de tindre 450.000 vots de gent que el va votar, doncs això pot afectar també a aquest antieuropeisme que tenim a Catalunya o la situació del català a Europa, no?

També, davant de l'actual context geopolític, quin creu que ha de ser el paper de la Unió Europea, especialment, doncs tenim una guerra, tenim una invasió russa a Ucraïna, que sembla que estem començant a buscar la pau, quin és el paper que creuen que ha de tenir Catalunya en aquesta nova etapa?

I també quin capteniment tenen vostès cap a aquest gir que està fent el Govern Illa respecte a la Xina, un país..., doncs a nosaltres ens preocupa que les dades dels catalans es fiquin a mans d'empreses xineses que la mateixa Europa ha dit que no són de fiar, no?

Per tant, moltíssimes gràcies, com he dit, per la seva compareixença i espero no atabalat amb tantes preguntes, eh?, però sí que ens interessa molt, de debò, saber la seva opinió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula per un temps de cinc minuts el diputat Juli Fernández.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Xuclà, senyora Rivero i senyor Ferrer, per acompanyar-nos i, senyor Xuclà, per compartir amb nosaltres el seu coneixement històric, la part acadèmica de professor de relacions internacionals suposo que també deu contribuir en aquesta voluntat d'instruir, instruir-se sempre és bo per ser més lliure. I per tant, agrair-li personalment aquesta compareixença també des d'aquest punt de vista.

Vostè en la seva explicació històrica referia a la creació de les institucions europees i a la participació dels i les catalans en aquestes institucions, institucions europees que, com el meu company Fàbrega anunciava, avui han sigut part també de la vida política de Catalunya, de la vida política espanyola, amb aquest posicionament de l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea dient que la Llei d'amnistia no contravé en cap cas el dret europeu.

I jo crec que als que som europeistes això...

Fitxer 4

...ens interpel·la, i a tothom europeista, sigui de la nacionalitat que sigui o se senti, hauria de sentir-se interpel·lat davant d'una situació que, si més no, fa o ha servit d'excusa perquè el poder judicial no apliqui a totes aquelles persones que estan injustament acusades i que s'han vulnerat els seus drets, el diputat explicava els exiliats, però també aquelles persones que no s'han pogut presentar a eleccions i que no han pogut ni tenir aquesta oportunitat, com el president d'Esquerra Republicana de Catalunya, o bé persones que a títol individual tenen obertes causes, com el Jutjat número 13, treballadors i treballadores de la Generalitat o alts càrrecs, o fins i tot persones, per el simple fet de protestar i que no estan veient aplicada aquesta llei.

Per tant, voldria lligar-ho amb aquesta voluntat de naixement d'aquest moviment europeista en l'àmbit de la democràcia, de l'enfortiment de la democràcia i de la

garantia dels drets civils, dels drets polítics, dels drets humans que hi havia en un moment europeu, en el moment del naixement o de l'embrió d'aquest moviment europeista i del que era l'embrió de la Unió Europea, després de la caiguda del feixisme a Itàlia i a Alemanya i a la major part d'Europa, excepte a l'Estat espanyol, on continua fins al 75, fins que mor el dictador al llit, però que la resposta a la barbàrie feixista va ser la construcció europea com a garantia que els drets civils i polítics i els drets humans i que la llibertat religiosa, que la dignitat humana, que la pluralitat, que la diversitat serien valors fundacionals.

I per tant, i permeti'm llevar-li les seves paraules quan citava la Sophie # (2.26), també l'antifeixisme és un valor fundacional d'Europa i sovint, segurament, no ens ho diem prou perquè, tal vegada, si ho tinguéssim més present, tindríem una oportunitat una mica millor a l'hora d'enfrontar els reptes que qüestionen pilars fonamentals de la nostra societat, moltes vegades fent veure que el que fan és protegir-la i apel·lant a no sé quins valors compartits, perquè els valors compartits de l'europeisme són la democràcia, són la llibertat de pensament, són la llibertat religiosa i són la diversitat i els drets humans.

I per tant, crec o creiem, com vostè citava, i no d'ara, sinó ex secretaris generals, ex polítics de la formació que represento estaven en el nucli fundacional d'Europa, i nosaltres allà seguim sempre que aquest espai garanteixi els drets humans i garanteixi la diversitat política, els drets a ser autogovernats i la diversitat lingüística.

Per tant, presidenta, acabo agraint-li de tot cor i sincerament la seva compareixença i, sobretot, la feina que fan i a la que ens brindem a compartir per tal d'enfortir aquest projecte.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts, el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Y agradecer la comparecencia al señor Xuclà i también la asistencia y la comparecencia a la señora Rivero y al señor Ferrer també también por el recorri... (*Veus de fons.*) ¿No? ¿Hablo más fuerte?

Sí, vale. Y agradecerse también por el recorrido histórico que ha hecho del movimiento europeo, pero sí es verdad que me ha faltado conocer más el trabajo de ahora y la opinión de la situación actual de la Unión Europea. Es importante conocer de dónde venimos, pero también hacia dónde vamos.

Me gustaría saber qué eventos, como el previsto para enero, informes, actividades realizan sobre la situación actual de la Unión Europea. Sé que ustedes, por lo que han comentado, realizan una labor de defensa de los valores fundacionales de la Unión Europea, pero es importante como trabajan de cara a los nuevos retos, cuando hay valores que pueden ser amenazados en nuestro continente.

También Cataluña ha sido siempre y es una región profundamente europeísta, pero sí es verdad que siempre se comenta que hay desconexión de las instituciones europeas con la sociedad. Se habla de una Unión Europea rígida, burocrática, más que una Europa o una Unión Europea potente, de valores sólidos. Incluso hay rechazo en la propia Unión Europea por parte cada vez de más jóvenes.

Por eso me gustaría saber, y ya con eso termino, como consideran que se puede reconectar a la sociedad con los valores europeos, tanto desde las instituciones europeas como des de Cataluña.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del... Bé, el Grup Parlamentari de VOX ha excusat la seva presència. Per tant, tocaria al Grup Parlamentari de Comuns, i té la paraula per un temps màxim de cinc minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, saludar i agrair la compareixença al senyor Jordi Xuclà, president del Consell Català del Moviment Europeu, i també a la resta dels seus membres que avui l'acompanyen.

Volia començar dient que crec que ja va sent hora que, definitivament, puguem tenir en aquesta comissió a Carles Puigdemont com a diputat electe en aquest Parlament, que no ho està podent fer. I, en aquest sentit, penso que és un bon pas la resolució, el posicionament d'avui de l'advocat general de la Unió Europea.

En aquest sentit, també vull recordar que han estat, diguem, altres estats de la Unió Europea els que van posar una certa mesura i un cert ordre davant l'intent absolutament criminalitzador de tot el que va passar l'U d'Octubre de 2017. I, en aquest sentit, penso també que ens hauríem de fer una reflexió de per què el delictes de sedició no tenia sentit a cap altre ordenament judicial europeu, tal com es va plantejar.

Un cop dit això, jo crec que ha estat molt bé aquesta exposició inicial en què es fa un recorregut per els inicis del que va suposar la construcció de l'ordre internacional a Europa tal com el coneixem a dia d'avui, no?, la creació del Consell d'Europa, la creació de la Unió Europea, la implicació d'actors catalans, de la resta de l'Estat espanyol, de l'exili i la implicació perquè haguem pogut tenir unes institucions que es van fundar sobre la base d'uns principis fonamentals com la democràcia, l'estat de dret, la llibertat, el respecte als drets humans.

I en aquest sentit, penso que és més important que mai la feina que es pot fer des d'una institució com la seva, en el sentit que estaria bé, estaria bé, penso, que gent de diferents tradicions polítiques, de diferents edats, de diferents partits, de diferents moviments socials, entitats de drets humans poguessin parlar de manera clara i oberta de quina manera es pot defensar aquests valors, a dia d'avui, en el context europeu també perquè penso que estem veient que cada cop més costa trobar aquell esperit que, de fet, es va fundar i va néixer en un moment tan complicat com després d'una segona guerra mundial i, ara mateix, estem a temps d'evitar una tercera guerra mundial.

I, llavors, en aquest sentit, reconèixer tot el camí desplegat i també com apel·lar a aquell esperit amb el que va néixer el moviment europeu per tal de refundar aquests plantejaments en aquest context molt concret i molt delicat que estem vivint.

En aquest sentit, volia preguntar-los, en aquest context, quins consideren o quins són els debats que pensen que caldria posar més al centre per recuperar aquest

esperit fundador d'aquests organismes que tant ens han aportat fins al dia d'avui i també des de la defensa del multilateralisme en un context en el que cada cop se posa més en dubte.

I també sí que volia fer com un apunt, no?, que té a veure també respecte als reptes que consideren, que debaten a les seves jornades, als seus posicionaments, també vinculat a una certa crisi vinculada a plantejaments en els que, ja no d'ara, sinó de fa temps hem anat entrant al context de la Unió Europea. Per exemple, en el que respecta a la banalització potser de fenòmens com els que s'han produït, el gran número de morts que s'han produït al Mediterrani. Per exemple, l'any 2024, Caminando Fronteras va detectar unes deu mil persones, entre mortes i desaparegudes, només intentant entrar a l'Estat espanyol. I, d'alguna manera, sembla que és un debat en el que..., que en els debats no entren tant aquestes conseqüències del context geopolític, les polítiques migratòries de la Unió Europea. I, connectant-lo, i ho dic també amb aquests inicis. Jo crec que és un dels elements, més enllà, efectivament, de la guerra que tenim fruit de l'ocupació de Rússia a Ucraïna, i també en el context euro-mediterrani tot el que s'ha produït arran del genocidi a Gaza. Crec que són molts elements i volia, simplement, tenir una mica la seva reflexió.

Agrair-los un cop més i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Excusem el Grup de la CUP que fins al punt 4 no vindran. I no havent-hi cap representant del Grup Mixt, doncs tornem la paraula al senyor Xuclà per donar resposta a les qüestions plantejades pels grups.

Gràcies.

Xavier Ferrer Junqué (president d'honor del Consell Català del Moviment Europeu)

Gràcies per escoltar-nos. Després de la visió, diguem, exposició del president Jordi Xuclà i de tots vostès, jo voldria deixar, i després passaré la paraula a Jordi Xuclà, una exposició del que és el Moviment Europeu, que a vegades amb la conversa s'entén diferent i amb algunes preguntes ho puc situar, que es relacionaven amb la Unió Europea, valors europeus. Sí, valors europeus sí, però el Moviment Europeu

és societat civil, no som institucions, som societat civil, ho repeteixo, societat civil. I això té unes conseqüències molt clares, tenim una capacitat d'influència limitada i, fins i tot, tenim una capacitat de finançament i d'acció també concreta.

Tenim la sort, en el cas de Catalunya, del Consell Català del Moviment Europeu, que funcionem absolutament autònom dels demés, tot i que dintre del paraigües del Moviment Europeu Internacional, de tenir dintre del Moviment Europeu tots els partits polítics que volen, tots els que heu parlat hi sou, eh?, i universitats i associacions europeistes i membres individuals i, per tant, podríem dir, un extracte bastant..., del que és la societat catalana. Però voldria quedar clar això, no?, que som societat civil.

Algunes coses que ens han demanat, jo passaré la paraula a Jordi Xuclà, que en sap molt més que jo i ho porta més actualment, per contestar-ho concretament.

Llavors, la funció, jo he estat nou anys president, que fem, i recollint-ho dels anteriors, és treballar per una idea que surt el 1949, no?, i que ens pensàvem que en pocs anys no seria necessari, per una cosa tan senzilla com treballar per una Europa democràtica, unida, federal i diversa, i resulta que setanta anys després, o setanta-cinc, aquest llibre és dels setanta anys, però cinc anys més que vam, com heu dit i heu recordat, la Creu Sant Jordi, pels setanta-cinc anys, doncs encara és prou vigent i seguim treballant, i és això, i és el que estem fent, i amb el suport també de tots vostès.

Volia posar això en context, Jordi, no sé si..., si m'heu entès o si...?

Jordi Xuclà i Costa (president del Consell Català del Moviment Europeu)

Molt bé, doncs moltes gràcies, Xavier, per l'aportació i potser em menjaré..., no sé si amb set en farem prou, però no seran més de deu.

Bé, per ordre d'intervencions dels portaveus, agrair-los profundament que tinguin l'amabilitat de contestar, no?, perquè un compareix i ja hem comparegut, no?, i han tingut l'amabilitat de fer algunes aportacions al respecte que donen peu a una segona intervenció.

Senyor diputat Bondesio, vostè ha fet referència a la Creu de Sant Jordi, nosaltres estem molt honorats, aquest és, bàsicament, un reconeixement sobretot a aquells membres del Consell Català del Moviment Europeu que van lluitar pel retorn a la

democràcia. Certament, he utilitzat molt de temps, potser massa professionalment, amb els temes històrics. Era per fer-ho un cop i no haver-ho de fer ja en el futur si hi ha altres compareixences, però per mirar a veure si els interpel·lava també a vostès...

Fitxer 5

...que en el seu discurs polític, i mirarem d'això fer-ho per escrit i més estructurat, si en el discurs polític en l'àmbit català recordem també que hi havia catalans en el moment fundacional, i jo crec que això s'ha de posar en valor i s'ha de posar en valor institucionalment.

De fet, aquesta explicació que anem fent sempre que tenim l'oportunitat, aquest any al Dia d'Europa, en algun moment del dia jo vaig..., ara ja no sabem si un obre la tele o passant la pantalla et surt aquí, no?, però veure al conseller Duch fent una ofrena floral a Josep Trueta a les nou del matí del Dia d'Europa, i la significació d'aquesta ofrena floral era una ofrena floral a un català que va estar el 1948 a la Haia. I jo vaig dir als meus companys del Moviment Europeu: anem bé perquè el nostre discurs és un discurs que, en el marc institucional català, comença a tenir un fil d'explicació de narrativa que crec que es vincula després amb moltes vocacions i amb molts projectes polítics presents en aquesta sala.

Aquest any, a més a més de la Creu de Sant Jordi, vam fer la concentració del Dia d'Europa, de manera excepcional, com a resposta al que estava passant als Estats Units i en un moment en què Europa s'ha de reconfigurar políticament i en el que el concepte d'Occident segurament es debilita. Algú diu, això ho haurem de fer cada any, de manifestar-nos el Dia d'Europa, o no fer-ho. Convé que el Dia d'Europa no sigui un dia estrictament festiu, que sigui un dia de renovació de la convicció europeista i de record i de projecció de futur.

El senyor Bondesio ha fet referència al Col·legi de Bruges i això em dona peu a una part que no havia gastat en la intervenció inicial. Després del Col·legi de Bruges, la Unió Europea va obrir un altre Col·legi d'Europa a Natolin, Polònia, com un missatge cap a l'ampliació a l'est.

I l'any 24, l'any passat, es va obrir una altra secció, una altra seu, del Col·legi d'Europa a Tirana, com un clar missatge que hi ha una ampliació viable. I en les mesures i en les propostes de futur que tenim apuntades i que ha quedat al tinter, aquesta és una. Per motius objectius, però també per motius geopolítics, crec que els Balcans Occidentals i alguns països dels Balcans Occidentals, entre dos o tres, Albània, Macedònia i Montenegro, en un període de quatre o cinc anys, els podem veure com a estats membres de la Unió Europea. I potser una acció institucional que vostès poden fer és l'acompanyament dels parlaments d'aquests països, que estic segur que els acollirien amb els braços oberts, en la pedagogia i en l'acompanyament.

L'any 86, l'any 79, l'any 80, va ser de gran acompanyament a aquells que van estar al costat de Catalunya i de l'uropeisme català i espanyol en el viatge cap a Europa. Hi ha una ampliació viable, que l'exministre d'Afers Exteriors de Croàcia, Vesna Pusić, que va estar fa dos anys a les jornades del Moviment aquí, a la seu de la sala, va dir: això no és una ampliació, això és una consolidació, perquè quan uns estats candidats estan rodejats per estats membres, Croàcia, Hongria, Bulgària, Romania i Grècia, això no és una ampliació, això és una consolidació. I convé consolidar aquests estats dintre de la Unió Europea i nosaltres també hi dediquem temps i esforços i el dia 24 de novembre, a les sis de la tarda, al Cercle d'Economia fem un seminari sobre les ampliacions de la Unió Europea amb l'exministre d'Afers Exteriors de Montenegro, en un moment determinat i bastant important.

Sobre el sistema de subsidiarietat, em sortia... Sé que és una mica farragós, i a la sala ens acompanya un solvent funcionària del Parlament que ha treballat i es dedica en aquests temes, no?, juntament amb els lletrats. Jo crec que la implicació de la societat civil és important i, alhora, ajuda també a donar un missatge polític.

Mirin, el seu posicionament sobre..., anem al camp d'agricultura, que és un camp molt conegut, no? El sistema de subsidiarietat obliga també al posicionament davant de temes europeus, més enllà de la nostra agenda política o de la seva agenda política del dia a dia, no? Sobre això pensem això i, com que pensem això, s'ha incorporat i s'ha enviat a les institucions europees. I en la mesura en què es pugui implicar la societat civil, aquí estem per ajudar-los, tampoc cal sobre representar i

pensar que en tot la societat civil ha de fer una feina que, bàsicament, han de fer els parlamentaris, però en allò que puguem, aquí estem.

Senyor Fàbrega, vostè feia referència a com als tribunals, en com el sistema judicial europeu és un sistema judicial que dona garanties als ciutadans europeus, i jo me n'alegro. Per això l'any 48 i per això, després, el 49 el Consell d'Europa i per això les institucions europees, per considerar i per pensar que Europa és un espai de llibertat, de seguretats, de respecte a la pluralitat i que permet, per tant, l'expressió de totes les opinions i els punts de vista.

Vostè feia una pregunta molt profunda: com podem interpel·lar als joves o com els joves se sentin interpel·lats per l'uropeisme? Això no és matemàtic, però a vegades la memòria té una durada determinada i per les diverses generacions presents a la sala, des dels més joves fins als no tan joves, a nosaltres els camps de concentració, l'holocaust, això que hem recordat, 45-48, la unitat europea després de la segona guerra mundial, això ens interpel·la directament a la nostra educació cívica i política, però això té un límit com a impacte directe.

El Congrés de Viena és una cosa importantíssima, que ara no els parlaré del Congrés de Viena i els... El Congrés de Viena és molt important per explicar la història d'Europa, però el Congrés de Viena, bàsicament, el llegim als llibres. El Congrés de Viena, amb missatge polític, no ens interpel·la directament. I hem de començar a pensar que els més joves de les nostres societats el que va passar a la primera meitat del segle passat és com per nosaltres el Congrés de Viena. I per tant, més enllà que jo he començat fent d'un home nascut al segle XX, que és parlar-los del 48, hem de començar a assajar discursos europeistes basats en el present, basats en que, si a l'època del covid no hi hagués hagut el mateix índex de vacunació a Alemanya i a Bulgària, segurament en aquests moments la unitat europea no existiria, i que Europa és la solució i no és el problema. I que amb la nova situació política als Estats Units Europa, és el millor lloc del món, malgrat tot i malgrat tota l'exigència de perfeccionament en el que puguem viure.

Vostès també parlava del perill d'una desafecció, d'un antieuropeisme després dels últims anys en la vida política catalana. Tots, i potser algú amb especial autoritat, té un rol molt important, i em dirigeixo a vostè, que em va fer la pregunta ahir també, el

que vostè representa, a tenir molt clar un lideratge amb un missatge molt clar a favor d'Europa i de no caure en el desànim de l'antieuropeisme, i un missatge nítid en les fronteres entre els plantejaments ideològics democràtics i els plantejaments de l'extrema dreta. Jo crec que és un moment històric de present –de present–, de minuts, hores i dies, eh?, el que pot passar en la dinàmica política de Catalunya, en el qual aquestes fronteres i aquests plantejaments s'han de tenir molt clars.

Sobre les relacions comercials. Com ha dit molt bé el president d'honor, el Xavier Ferrer, nosaltres som una entitat absolutament pluralista, que en alguns temes d'agenda política no hi entraré, però sí que li diré una cosa sobre la Xina, allò que hem de fer com a europeistes tots nosaltres, no sé si la política exterior o la política comercial ha d'anar més cap aquí o cap allà, però sí que hem de fer una cosa que a mi em va preocupar molt aquesta setmana, mirar que la revisió de la normativa europea sobre la protecció de les nostres dades no es rebaixi. El grau d'exigència de la protecció de les nostres dades a Europa, en aquests moments, hi ha en discussió la revisió de la normativa europea i un cert rebaixament de plantejaments per complaure empreses nord-americanes. Aleshores, l'acció política del dia a dia portarà a si Xina o no Xina, allò que ens ha de preocupar és que dintre Europa, en aquests moments, hi hagi aquest plantejament.

Senyor Juli Fernández, moltes gràcies. Disculpin que he parlat una mica massa d'història, però era per fer-ho un cop i ja no haver-ho de fer més, però per dir-los que, com que la Generalitat ha acollit molt bé alguns d'aquests missatges, abans els parlava d'un fet simbòlic del 9 de maig, i un altre que ens n'alegrem molt, que és que els primers mesos de l'any 26, gràcies al suport de la institució de la Generalitat de Catalunya, publicarem en català els actes del Congrés de la Haia de 1948. És un llibre de lectura per agafar el son ràpid perquè són set-centes pàgines, no cal que el lleixin tot seguit, ningú ho ha fet, però és un llibre de consulta molt interessant i que interpel·la molt, no?, i que l'hem d'editar també en català, amb algun treball introductori per explicar què era i per explicar també que hi havia aquesta vocació europeista.

Sobre allò que hem fet? Doncs molt en l'àmbit de la Generalitat. Sobre allò que s'ha de fer? Ja sé que no és el fòrum, però ho deixo dit, si vostès poden traslladar-ho als

seus col·legues: l'Ajuntament de Barcelona podria reivindicar que un exalcalde seu va ser el primer president del Moviment Europeu i que va estar l'any 48 i el 49 en els orígens d'aquest projecte europeista, Carles Pi i Sunyer, que ja té el nom de la sala de plens, però ho deixo apuntat com una idea per si els sembla bé.

Sobre els temes d'actualitat. Europa com a resposta, vostè ha parlat d'Europa com a resposta. Bé, Europa com a resposta vol dir afrontar els temes de present i en aquests temes de present nosaltres també en parlem i vostès en deuen parlar, dels grans temes que fan que Europa hagi canviat, i per algunes persones aquest canvi de la identitat europea és la fi d'Europa i per altres persones aquesta mutació de la identitat europea és un continu històric de les nostres societats.

I hem fet unes quantes reflexions en els últims tres anys sobre què és avui identitat europea, què és avui identitat europea. Els quatre milions de turcs a Alemanya i la música que ells escolten i les ràdios amb turc que hi ha a Alemanya, això és identitat europea, no és identitat europea? Quins són els límits de la identitat europea i què és la capacitat d'integració i d'evolució de la identitat europea?

Aquest és un exercici que hem de fer perquè, si fem una fase de negació, el següent és declarar-nos minoria a casa nostra. I un dels grans actius del catalanisme polític transversal que els impregna a tots vostès va estar en el seu moment, s'ha de fer un gran exercici de reflexió sobre Catalunya com un sol poble i la integració del fet migratori, perquè així és Catalunya, un país en el qual més del setanta per cent dels catalans tenen un pare o un avi nascut fora de Catalunya, i els que no formem part d'aquest setanta per cent no som millors, ni pitjors, però sens dubte que no som millors. I aquest és un debat de present a nivell europeu, i si vosaltres el volen traslladar a nivell català, traslladin-ho però no és competència del Moviment Europeu. És un debat molt important i que afecta a tota la societat europea i que a França hi ha l'expressió política que hi ha, però que en el fons no té més recorregut si hi ha una capacitat d'iniciativa i de lideratge.

Avui he llegit a la premsa que la presidenta de la Comunitat de Madrid més o menys ha dit una cosa semblant, dient al Grup Parlamentari de VOX que qui pagarà les pensions. Perdonin que recito aquesta font d'autoritat peculiar, no es pensaven que a aquestes hores de la tarda jo recités... Però jo estic d'acord amb aquest

plantejament, s'ha de fer pedagogia des del lideratge polític per explicar i per donar missatge perquè això de la política sol ser molt criticat, però, en el fons, les persones escolten bastant els polítics, a tots vostès. Per tant, també hi ha aquest repte de definir i de posar al dia la identitat europea.

Senyor Manchón, vostè m'ha donat peu a explicar una cosa que no havia explicat fins ara, que és l'esquema de les estructures bàsiques de la nostra activitat, jornades europeistes al mes de gener, activitat sobre igualtat al mes de març, dia d'Europa i les activitats al voltant del dia d'Europa i el concert institucional del dia d'Europa, la Universitat Europea de Torruella de Montgrí al mes de setembre –ja acabo– i les jornades de tardor amb la Diputació de Barcelona.

Senyor Andrés Garcia Berrio, moltes gràcies per la seva intervenció.

Tinc dos minuts?

La presidenta

I tant.

Jordi Xuclà i Costa (president del Consell Català del Moviment Europeu)

Gràcies, perquè m'he sentit una mica ja que havia...

Sobre això que deia de la transversalitat, que jo els invito que practiquin aquesta transversalitat sempre que vulguin en les activitats del Moviment Europeu. I vostè parlava de transversalitat i des del seu angle polític en aquesta casa.

L'any 78, quan es va reconstituir el Moviment Europeu al Cercle d'Economia, que els hi parlava abans, es van retrobar cara a cara Gregorio López Raimundo i Enrique Adroher Gironella. Un havia format part del tribunal sentenciador de l'altre, ha mort, això ho expliquem de tant en tant com una cosa històrica, més que cosa històrica. Ho dic perquè el moviment europeu també és un lloc de trobada i reconciliació, i a vegades de reconciliació entre tradicions que no van quedar..., de tot allò tan complex del segle XX, no? Per tant, sí, aquesta transversalitat, que és molt ampla, no?, que jo crec que interpel·la totes les sensibilitats polítiques presents en aquesta sala.

O, per exemple, en el Contuberni de Munich, la reunió del 62, és una reunió en la qual Joan Reventós a casa seva fa de *hub* logístic per a les persones que venien des d'altres parts de l'Estat i van cap a Munich. Però és el lloc en què una persona clau per passar alguna gent que no tenia passaport pel Pirineu és Antonio de Senillosa, UCD crec, no? (*Veus de fons.*) O AP, AP, no?

Per tant, també hi havia una tradició antifrancista en l'àmbit d'alguna dreta antifrancista l'any 62. Vostè ha parlat de la transversalitat i això m'ha donat oportunitat a parlar breument d'aquest fet.

També volia parlar del fet migratori, però em sembla que ja m'ha sortit de manera desorganitzada abans per dir el que pensàvem.

I, bé, jo els he dit abans que Europa, malgrat tot, és el millor lloc del món, no és per dir-ho amb l'autocomplaença, sinó per dir que nosaltres podem ser un referent, amb aliances regionals, no?, per acabar. Qui ens havia de dir que la Unió Europea podia firmar amb Mercosur un tractat de lliure comerç fa dos anys. A vegades la necessitat apreta i França ha canviat la posició fruit de la nova realitat geopolítica i, per tant, sempre s'ha d'estar atent al context.

I, bé, dir-los que, en el fons del fons, el que havia d'haver comparegut perquè és el que en sap més, del Moviment Europeu, és el senyor Lluís Falgàs, que és present de les nostres activitats i modera les nostres activitats des dels anys 80 del segle passat i que l'he vist a la sala i que també ens acompanya i també és membre del Moviment Europeu.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies a tots. Benvingut al senyor Falgàs. I si els sembla, fem un minut per acomiadar els compareixents i retornem.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 6

La presidenta

Bé.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia informi sobre la construcció de la pau i la vulneració de drets humans a Colòmbia

356-01139/15

Continuem amb el tercer punt de l'ordre del dia, és la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia perquè informi sobre la construcció de la pau i la vulneració dels drets humans a Colòmbia. Passem a votació.

Vots a favor?

El Grup del PSC, Junts... Unanimitat, tenim unanimitat.

Per tant, queda aprovada.

Ara demanaria al secretari segon de la Mesa del Parlament si pot ocupar aquesta presidència, donat que tant la presidenta com vicepresidenta anem a presentar el punt.

Moltes gràcies.

(Pausa.)

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Perfecte.

Proposta de resolució de suport als activistes que denuncien el genocidi palestí

250-00608

Doncs continuem amb el quart punt de l'ordre del dia, que seria el debat i votació de la proposta de resolució de suport als activistes que denuncien el genocidi palestí, presentada pels grups d'Esquerra Republicana de Catalunya, Comuns i CUP. I per presentar la proposta de resolució, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president en funcions. Vam decidir presentar aquesta proposta de resolució conjuntament des d'Esquerra Republicana, Comuns i CUP, després d'haver-nos trobat amb l'Anasse, un jove francès que va venir a aquest Parlament i també va fer una roda de premsa, on va explicar que, simplement, per fer un tuit denunciant el genocidi, estava investigat com si fossin accions terroristes. De fet, tenia el judici el 18 de juny, aquell dia es va suspendre, estan a l'espera que es pugui celebrar aquest judici, i tot perquè arran del seu tuit, ell, sindicalista, i altres membres d'una organització van rebre una denúncia per part d'una organització d'extrema dreta, també pel candidat a la presidència francès Zemmour, que tothom ja coneix de quina procedència ve.

I, per tant, el que fem amb aquesta proposta de resolució és donar veu a aquest cas que està succeint a França amb la persona de l'Anasse, però no només ell, sinó que són altres companys que també estan encausats.

I el que vam fer també és traslladar una carta aquests tres grups parlamentaris al consolat francès i, avui, amb aquesta proposta de resolució el que demanem és que no es pugui banalitzar l'ús del delictes d'apologia del terrorisme per qualsevol actuació, ja que s'està utilitzant en molts països contra activistes i organitzacions que denuncien, precisament, el genocidi que està patint el poble palestí per part de l'Estat terrorista d'Israel.

Nosaltres mostrem la nostra solidaritat amb tots aquests activistes que s'estan deixant la pell, que estan denunciant aquest genocidi i el que demanem és que es traslladi al consolat francès de Barcelona la preocupació per aquesta persecució de drets fonamentals.

Moltes gràcies.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup dels Comuns, té la paraula el diputat senyor Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies. Hem presentat de manera conjunta aquesta proposta de resolució en la que és cert que arriba tard, però, per sort, encara no s'ha celebrat el judici del que està pendent l'activista Anasse Kazib, sindicalista, que ha estat una persona criminalitzada pel fet de mostrar la seva solidaritat contrària al genocidi a Gaza, i això es produeix en un context que no és només un cas, no és només a França, sinó que hem pogut veure els darrers dos anys i mig com s'ha instal·lat una tendència a alguns països europeus on s'ha exacerbat la criminalització del moviment de solidaritat amb Palestina.

Per exemple, a Alemanya s'ha produït la criminalització i repressió de l'activisme pro Palestina amb detencions arbitràries, fins i tot, alertes per Nacions Unides i prohibicions directes de protestes. També al Regne Unit hem vist com s'han prohibit detencions massives en ocasions i també s'ha intentat prohibir l'activitat d'algunes associacions vinculades amb la solidaritat contrària al genocidi. I és en aquest context que es produeix aquesta actuació repressiva contra l'activista i aquest activista està pendent de judici.

Llavors, pensem que el posicionament del Parlament, en aquest sentit, és important i és important perquè en el context de criminalització i repressió de la protesta, més enllà del moviment de solidaritat amb Palestina, hi ha una tendència en què arriba un moment en què hi ha la temptació de fer servir el marc excepcional dels delictes de terrorisme per poder criminalitzar activistes. De fet, ho ha viscut un exdiputat d'aquest Parlament, com Ruben Wagensberg, o el periodista Jesús García, en el context català pròpiament dit.

Llavors, jo crec que quan en estats de dret es fa servir acusacions o investigacions per delictes de terrorisme per coses que per res ho són, el que passa, el que acaba passant és que qui perd és la democràcia i el propi estat de dret. Llavors, en aquest sentit, pensem que és important donar suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. I per acabar amb els grups proposants, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular, té la paraula el seu diputat senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, moltes gràcies. Primer de tot, comunicar la substitució, que ja hem comunicat formalment a la Mesa, però, en tot cas, que quedi constància, que substitueixo la diputada Laure Vega.

Bé, bàsicament, nosaltres també plantejem aquesta proposta de resolució conjunta i volíem fer primer de tot una reflexió, que és que, sense una prèvia deshumanització d'una nació, d'una població, com és la població palestina, d'un determinat col·lectiu social, no es pot exercir un genocidi amb impunitat.

Per tant, a nosaltres ens sembla que la deshumanització d'aquests col·lectius, la prohibició de la protesta en solidaritat amb aquests col·lectius, la prohibició que hi pugui haver mobilitzacions que humanitzin, precisament, a qui està patint un genocidi i està patint constantment vulneracions de drets, que és el que segueix passant ara mateix a Palestina, no es generen les condicions perquè es pugui produir, precisament, aquest.

Per tant, ens sembla fonamental que el Parlament de Catalunya i, en aquest cas, la Comissió d'Exteriors doni suport a aquesta proposta que el que fa, bàsicament, és posar damunt la taula que hi ha un dret a protestar, que és fonamental, i que no es pot acusar de terrorisme qui està protestant, està denunciant un genocidi i a qui, precisament, està lluitant i s'està mobilitzant perquè no es deshumanitzi a tota una nació i a tota una població, com és la població palestina.

Em sembla que, més enllà del cas concret, faríem bé i faria bé aquest Parlament, des de la nostra humil opinió, de posar una línia vermella, de posar un fre i de posar damunt la taula que les protestes en suport a Palestina són legítimes i que, per tant, cal donar-hi suport, perquè sabem què passa i què ve quan es comencen a prohibir i a limitar els drets de protesta contra injustícies tan bèsties i sabem que es comença per qui es deshumanitza, però que no sabem a qui s'acaba deshumanitzant, no? No

parafrasejaré aquella frase de, primer, van venir contra uns, després contra nosaltres, però, en tot cas, crec que totes i tots la tenim al cap.

Per tant, demanem quatre coses molt senzilles, que és, preocupar o que es mostri aquesta preocupació del Parlament per aquest ús i banalització del delictes d'apologia del terrorisme, que es mostri la solidaritat amb les activistes que es mobilitzen davant d'una injustícia tan brutal com és la que pateix el poble palestí i que es traslladi al Consolat francès de Barcelona la preocupació per aquestes dues raons i per la vulneració de drets i que es denunciï aquests fets que han succeït contra la causa palestina i, per tant, hi hagi suport a la demanda aquesta al Tribunal Penal Internacional contra els crims de guerra i de lesa humanitat del Govern i de l'exèrcit israelià.

Gràcies.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, senyor Pellicer. En aquesta proposta de resolució hi ha hagut dos grups parlamentaris que han presentat esmenes, el Partit dels Socialistes de Catalunya i Junts per Catalunya, i ara seria el torn per defensar les esmenes presentades de la diputada Neus Comes en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Neus Comes Pon

Moltes gràcies. Nosaltres comentar-los que com a grup compartim la proposta, però sí que m'agradaria recordar, i crec que com a grup que dona suport al Govern és la nostra obligació de recordar aquí i avui que el Govern de la Generalitat sempre ha estat, tradicionalment, en la primera línia amb la solidaritat internacional per Palestina, un territori en què la Generalitat s'hi ha bolcat des dels seus inicis que ha començat el conflicte.

També el Govern de Catalunya ha demanat, reiteradament, i moltíssimes vegades el cessament de les hostilitats i el respecte al dret internacional humanitari i s'ha sumat a la crida encapçalada pel Consell de Seguretat de Nacions Unides. Ha expressat, jo crec que de manera clara i reiterada, el seu compromís amb la defensa del dret internacional humanitari, la pau justa i els drets humans arreu del món i, no

pot ser d'una altra manera, amb el poble palestí. I també ha condemnat, públicament, les vulneracions del dret internacional per part del Govern d'Israel i ha defensat la necessitat d'un alto al foc immediat com a única sortida viable a un conflicte que ja porta moltes víctimes i que ja fa massa temps que dura.

Nosaltres hem presentat dues esmenes als punts 3 i 4. L'esmena del punt 3 va encarada en el fet que creiem que no ha de constar «instar al Govern», sinó que hauria de ser el Parlament de Catalunya que trasllada al Consolat francès la preocupació al respecte als drets fonamentals del senyor Anasse Kazib.

I l'esmena número 4, senzillament la traïem perquè, si traïem la 3 del «insta», quedaria només l'«insta al Govern» l'esmena número 4.

Per tot això entenem que, si són acceptades les esmenes, donarem suport íntegrament a la proposta.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, senyora Comes. I ara, per defensar les esmenes presentades en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Anna Navarro.

Anna Navarro i Descals

Moltíssimes gràcies. Ja sabem que aquest Parlament ha tractat en diverses ocasions la tragèdia humanitària del poble palestí i les dramàtiques conseqüències del conflicte entre Israel i Palestina. Després de centenars de milers de víctimes civils, s'ha acordat un alto al foc. Tot...

Fitxer 7

...i que és molt fràgil, representa un bri d'esperança per aturar la violència i el patiment de la població.

Des de Junts per Catalunya celebrem aquest alto al foc i reclamem que totes les parts el mantinguin amb mediació internacional per assegurar estabilitat i pau a la regió. La nostra posició és clara, pau, diàleg i una solució de dos estats, només així

es podrà garantir la convivència, la seguretat i el respecte als drets fonamentals tant del poble palestí com del poble israelià.

També volem reafirmar el nostre suport a l'activisme humanitari i la defensa dels drets humans, valors que ens uneixen més enllà de les diferències polítiques.

El que hem vist a França ens ha d'alertar, la llibertat d'expressió i l'activisme pacífic han de continuar sent irrenunciables en qualsevol democràcia.

Des de Junts rebutgem l'ús desproporcionat de figures delictives com l'apologia del terrorisme per seguir activistes o opinions legítimes. Aquesta pràctica, que també patim a dins de Catalunya i a dins del nostre partit polític, erosiona l'Estat de dret i posa en risc les llibertats fonamentals.

Catalunya té una llarga tradició de solidaritat internacional i compromís amb els drets humans. El nostre Parlament no pot callar davant de les injustícies. Aquesta proposta de resolució recull punts molt essencials, la preocupació per la criminalització de l'activisme, la solidaritat amb els activistes perseguits i el respecte als drets fonamentals en tots els processos judicials. Vivim temps molt complexos i la democràcia només és forta si defensa la llibertat d'expressió, l'activisme pacífic i la solidaritat internacional.

La pau a Palestina i a Israel passa pel diàleg i la justícia internacional. La democràcia a Europa passa per garantir que ningú sigui perseguit per defensar la pau i els drets humans.

Gràcies.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, senyora Navarro. Ara seria el torn dels grups que no han presentat esmenes. En aquest cas, en nom del Partit Popular, té la paraula el seu diputat, senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Bé, realment he intentat buscar el tuit, però no he sigut capaç de trobar-lo, perquè, certament, em sobta que la Fiscalia també hagi entomat el cas per fer-lo seu davant la denúncia d'un partit, però també hem de tenir en compte que és

la Fiscalia francesa qui també persegueix aquest delictes. Em costa molt pensar que la Fiscalia francesa, per un tuit, pugui estar demanant el que està demanant per aquest activista, més enllà que m'agradi més o m'agradi menys els plantejaments que proposa.

Però sí que és veritat que no podrem donar suport a la moció, bàsicament, perquè hi ha algunes coses que ens grinyolen, com, per exemple, parla el punt 1 de la banalització de l'ús de la paraula «terrorista». Però és que en aquest Parlament, darrerament, s'està banalitzant molt també, per exemple, amb la paraula «nazisme», amb la paraula «feixisme», comparant alguns diputats o diputades amb Goebbels, i això ho ha fet l'esquerra d'aquest Parlament.

Amb la qual cosa, jo crec que si no hem de banalitzar amb els termes, no hem de fer amb cap. I si parléssim de no banalitzar amb cap terme, jo crec que aquí ens podríem començar a entendre una mica.

També parla, per exemple, el punt 2 de solidaritat amb activistes, però també, un cop més, i ahir vam tenir oportunitat de parlar-ho en un debat una mica més distès, aquest Parlament moltes vegades, a proposta d'aquest grup, s'ha negat a condemnar la persecució que altres minories o altres col·lectius d'altres països estan sent sotmesos als seus països, com poden ser, i avui ho parlarem i a veure què hi voten, els cristians arreu del món o, fins i tot, dels activistes veneçolans que lluiten contra la dictadura.

És per això, podria estendre'n més, però crec que no fa falta, que no li donarem suport a la moció.

Gràcies.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, senyor Escribano. En no haver-hi representants del Grup Parlamentari VOX ni del Grup Mixt, seria ara el torn per posicionar-se enfront de les esmenes i, per fer-ho de manera conjunta, ho farà el senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies. Sí, explicaré el posicionament respecte de les esmenes també en nom dels altres dos grups parlamentaris que han presentat la proposta de resolució.

Simplement, per dir que accepten les esmenes del Grup Socialista i Units perquè considerem que no canvia qüestions de fons de la proposta de resolució. I per un altre costat, en relació amb les esmenes de Junts, no les acceptarem perquè, tot i que, efectivament, coincidim totalment en què tenim preocupació quan se fa servir aquest concepte ampliat de terrorisme contra activistes que denuncia la conculcació de drets humans civils i polítics en general, sí que aquesta proposta de resolució vol posar de manifest aquesta tendència que s'ha produït a Europa els darrers dos anys i mig.

I, efectivament, la de supressió, doncs, efectivament, considerem que cal instar al Tribunal Penal Internacional perquè continuï investigant els delictes de genocidi que s'han produït a Palestina. I res.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Molt bé, moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. De manera, per tant, quedarien acceptades les esmenes del Partit dels Socialistes de Catalunya, que incorporaríem als punts 3 i 4 de la moció.

M'agradaria saber si hi ha alguna petició de votació separada.

No hi ha cap votació de petició separada. Per tant, procediríem a la votació de tots els punts de manera conjunta.

Vots a favor?

(Veus de fons.) Senyor Dalmases...

Francesc de Dalmases i Thió

Disculpeu, disculpeu.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

Estarà abusant de la meva generositat per segona vegada, una per presidir, la segona per...?

Francesc de Dalmases i Thió

Hauríem de votar en dos blocs, els punts 1, 2 i 3 junts i el 4 separat.

El secretari segon de la Mesa del Parlament

D'acord. Per tant, procedirem a la votació dels punts 1, 2 i 3 de manera conjunta.

Vots a favor dels punts 1, 2 i 3?

El Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, de Junts per Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, de Comuns i de la CUP.

Abstencions?

Vots en contra?

Vots en contra del Grup del Partit Popular.

Per tant, els punts 1, 2 i 3 s'aprovarien.

I ara passàriem a votar el punt 4 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, del Grup Parlamentari dels Comuns i de la Candidatura d'Unitat Popular.

Abstencions?

Abstencions del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

I vots en contra?

Vots en contra del Partit Popular.

Per tant, el punt 4 també s'aprovaria.

Passarem, doncs, el relleu a la presidència per poder continuar amb la sessió.

Gràcies.

(Pausa.)

La presidenta

D'acord.

**Proposta de resolució sobre el vuitantè aniversari de la fi de la
xoà**

250-00612/15

Continuem, doncs, amb el cinquè punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre el vuitantè aniversari de la fi de la xoà, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula per un temps màxim de tres minuts el grup proponent, que és el Grup de Junts per Catalunya, el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, gràcies, presidenta, moltes gràcies.

Mireu, fa encara no una setmana, la comunitat de Sant Egidí ens va convocar aquí a Barcelona, a la plaça de Sant Just, per commemorar la Nit dels vidres trencats i, en aquell moment, es va fer referència en algun dels discursos al que va ser ministre de Justícia francès, en Robert Badinter, que va ser el responsable de l'eliminació de la pena de mort a França, l'eliminació de la guillotina. I se'n va fer referència perquè deia que els morts ens parlen i ens interpel·len.

I, per tant, nosaltres hem volgut començar amb aquesta referència perquè, efectivament, que aquest Parlament, en un moment determinat, com és l'actual, amb la situació nacional i internacional, i ara fa un moment parlàvem d'Europa que vivim, que recordi la xoà, que la commemori, doncs té un valor, bàsicament, perquè els morts ens interpel·len.

Sempre que parlem de morts, diem que, quantitativament, no ens ha d'afectar perquè tant és un mort com una quantitat molt més alta, però en aquest cas estem parlant de 6 milions de persones, estem parlant d'unes xifres absolutament difícils d'entendre des de la perspectiva humana, només amb afusellaments 1.400.000, gairebé 3 milions als camps de concentració.

I per tant, fa una estona que parlàvem d'Europa, dèiem, l'Europa que va sorgir, l'Europa unida que va sorgir després de la Segona Guerra Mundial és l'Europa del mai més –l'Europa del mai més. I, com que sembla que aquesta Europa del mai més fa esforços per tornar, doncs nosaltres vam rebre, vam acollir aquesta proposta que se'ns va fer.

I només per acabar, perquè penso la proposta de resolució és clara, és profunda, és extensa i toca molts aspectes, nosaltres volíem agrair, com a grup parlamentari, totes les propostes d'esmenes que s'han fet. Algunes d'elles, probablement, no

probablement, segur, es podien haver incorporat. D'altres considerem que no, perquè en una qüestió com aquesta creiem que és bo centrar-se només en aquesta qüestió.

Però, en tot cas, fer-vos aquest agraïment i dir-vos que com a Junts per Catalunya ja havíem pres aquesta determinació de dir, aquest és un text sorgit en un context molt determinat, ens sembla que és un text que hi ha una perspectiva històrica, però també una perspectiva humana molt ben definida, diguem que no és una PR a l'ús i, en aquest sentit, us la proposem i agrairíem molt que aquest Parlament, com a institució, es pogués posicionar.

Ens passa el que ens passa en aquesta comissió i és que es va fer per un moment que era un aniversari i l'hem vist molts mesos més tard, però, en tot cas, l'esperit és el mateix i que aquest Parlament, una vegada més, perquè ho ha fet moltes vegades, es torni a posicionar en aquest sentit doncs em penso que ens millora com a europeus, com a demòcrates i com a persones amb memòria i amb futur.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que han presentat esmenes i, en aquest cas, el Grup del Partit dels Socialistes. Té la paraula per un temps màxim de tres minuts el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. I gràcies també al Grup Parlamentari de Junts per haver presentat aquesta proposta de resolució en el vuitantè aniversari de la xoà. De fet, doncs tot just després de la compareixença, i com comentava el portaveu, si Europa o la idea d'Europa entesa com un lloc de pau i de respecte als drets humans sorgeix, sorgeix de les cendres i de, com també recull la resolució, un dels moments més foscos de la nostra història, no?, en un moment on la crueltat de la humanitat arriba quasi bé al seu punt màxim.

Volem i votarem a favor, ja l'hi dic, de tota la proposta de resolució, bàsicament, perquè hi ha una qüestió de memòria, ret homenatge a les víctimes jueves, però també a altres víctimes dels camps de concentració, minories, col·lectiu LGTBI, persones d'ètnia gitana, persones que per altres raons van ser víctimes de la crueltat

del règim nazi perquè, sí, els morts ens parlen i ens interpel·len. I per això també crec que remarcar aquesta condemna a l'antisemitisme, aquesta condemna a les minories és un dels punts també que surten d'aquesta interpel·lació. No només d'ells, dels que ja no hi són, dels que van ser assassinats, sinó també de la comunitat catalana de religió jueva.

Ara bé, em sap greu que no s'hagin pogut incorporar aquestes esmenes, algunes bastant similars del Grup Parlamentari d'Esquerra i del PSC. Entenem, diguem-ne, que aquesta proposta de resolució ve d'una entitat, també ens arriben moltes entitats que ens proposen propostes de resolució i sempre, doncs, fem un exercici per incloure altres sensibilitats, perquè no sempre és la mateixa.

Bàsicament, perquè si la xoà és l'inici, com deia abans, de la declaració dels drets humans, quan hi ha una vulneració dels drets humans crec que ha estat una oportunitat perduda no incloure una referència a aquesta necessitat del respecte als drets humans i, per tant, refermar el compromís amb el dret internacional, el dret internacional humanitari, condemnant l'holocaust, recordant la xoà i centrant-nos, de nou, en la defensa a ultrança del dret internacional, el dret internacional humanitari i, en conseqüència, també, en portar als tribunals internacionals els que hi van en contra.

Moltes gràcies.

Fitxer 8

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari que també ha presentat esmenes, el Grup d'Esquerra Republicana, i té la paraula per un temps de tres minuts la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, avui ens trobem davant d'una proposta de resolució que creiem que ens interpel·la com a institució i com a societat i que, com bé ha explicat el diputat que l'ha defensat, creiem que no és només una declaració política, sinó que és un compromís moral i històric que també ens el sentim com a propi perquè

preservar la memòria, perquè preservar la memòria democràtica és també un deure col·lectiu i universal i és per això que creiem que ens interpel·la o ens hauria d'interpel·lar a totes i a tots.

Per tant, un deure que, malauradament, és més vigent i més necessari que mai per no oblidar doncs els milions de jueus que van ser assassinats, però també tots aquells col·lectius que van ser perseguits, com el poble gitano, els esclaus, la dissidència política, les persones amb discapacitat o les persones del col·lectiu LGTBI. I amb aquest compromís, doncs per no oblidar aquella barbàrie nazi que va voler aniquilar la diversitat que creiem doncs que és pròpia de la humanitat i de la societat.

I com a país, com a Catalunya, també ens pertoca recordar aquells catalans i aquelles catalanes que van ser deportats en camps de concentració, no només a noms que, segurament, són ben coneguts, com Neus Català o com Francesc Boix, que ressonen doncs amb molta força, sinó també doncs a tots aquells milers de persones que hi ha darrere, d'aquells joves doncs que un dia van sortir de casa i que mai van tornar, de tots aquells somnis que mai van poder ser i de totes aquelles famílies que mai no es van tornar a trobar.

Per tant, uns fets que creiem que no podem oblidar, que formen part de la nostra història i que, malauradament, molts d'ells van patir doncs fins a la forma més extrema i més cruenta. I, per tant, aquest compromís que no quedi en l'oblit perquè un poble que no sap la seva història està condemnat a repetir-la.

I per tant, certament, també doncs aquests esdeveniments, aquests fets van donar lloc doncs a la Declaració Universal dels Drets Humans del 48, com es recull doncs en aquesta proposta de resolució, però també crec que es fa una cita que és molt interessant, que és que el feixisme no ha mort, sinó que simplement doncs muta, es disfressa i torna a aparèixer i, malauradament, també en aquesta sala, en aquest hemicicle doncs en tenim alguns exemples.

I per tant, és més important que mai que no deixem doncs de denunciar i de combatre doncs tots aquells discursos d'odi doncs que posen en risc la convivència i la democràcia que tant veiem que ens ha costat d'aconseguir. I, sobretot, també interpel·lar aquesta consciència, aquesta memòria a les persones joves, que, al final,

doncs són les generacions presents i futures que constituïran la nostra societat, i aquí també compartim doncs que l'educació té un paper fonamental i que, segurament, doncs és el millor antídoto contra la ignorància i, per tant, un element clau doncs per preservar aquesta memòria democràtica en el nostre país perquè, quan la veu dels pocs supervivents doncs que encara queden, doncs aquestes veus s'apaguïn, només ens quedarà doncs aquesta responsabilitat de transmetre el seu llegat amb el màxim rigor i amb el màxim respecte.

Per tant, per últim, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana doncs posar en valor i fer un agraïment a aquesta trajectòria que ha tingut Catalunya i aquest respecte cap a la memòria. I per tant, el nostre vot serà favorable a la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula per tres minuts el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Hoy apoyamos una iniciativa que es necesaria, necesaria porque habla de memoria, de humanidad y de justicia, y habla también de lo peor que ocurrió en Europa, 6 millones de judíos asesinados por un Estado que convirtió el odio en estructura, que transformó la propaganda en arma y que decidió que algunas vidas no merecían existir, los fusilaron, los mataron de hambre, los encerraron en guetos, los subieron en vagones para ganado y los enviaron a campos creados única y exclusivamente para borrar personas del mundo. Comunidades enteras desaparecieron, familias enteras dejaron de existir y, aun así, incluso en ese horror, la esperanza del pueblo judío sobrevivió. Recordamos también a las comunidades gitanas y a todas las personas perseguidas por su origen, su fe, su orientación sexual, su discapacidad o sus ideas.

Pero nada de esto ocurrió de un día para otro, el exterminio empezó mucho antes, empezó con palabras, con insultos repetidos, con la propaganda que pintaba a los judíos como una amenaza, con la exclusión diaria, la humillación constante, la

pérdida progresiva de derechos. Cuando llegó la maquinaria del asesinato el terreno ya estaba preparado por el odio y, sobre todo, por la indiferencia. Por eso hoy apoyamos esta iniciativa, porque somos la última generación que ha escuchado a supervivientes del holocausto y, cuando esas voces se apaguen, solo quedará lo que todos como sociedad seamos capaces de transmitir, porque el antisemitismo no ha desaparecido, está creciendo en Europa y en el mundo, se disfraza con nuevos lenguajes, circula por las redes sociales, se cuela en conversaciones, incluso en algunos discursos políticos, y lo que empieza con prejuicios acaba siempre con violencia.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula per un temps màxim de tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, volem agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup Parlamentari de Junts. Efectivament, donarem ple suport a la mateixa.

Estem en un moment, i ho hem comentat també en l'inici d'aquesta comissió, en què cal posar el focus de manera clara, de manera evident, no només en el que es va produir amb la xoà i tot el que va suposar el nazisme i el feixisme a Europa, evidentment, amb l'holocaust i l'extermini de més de 6 milions de persones jueves, mig milió de persones gitanes, discapacitades, persones LGTBI i activistes polítics, amb tota la gravetat que va suposar, sinó també per poder reflexionar de quina manera es va poder arribar en aquest punt.

Per això la memòria fa que puguem tenir una perspectiva de futur molt més clara i és el moment de defensar de manera clara la democràcia, els drets humans i de posar al centre tot això que van passar totes aquestes persones en aquell temps i l'homenatge que ens ha suposat la feina constant i quotidiana dels supervivents, però també de totes les persones que han treballat per mantenir íntegra la memòria de totes les víctimes de la xoà.

En aquest sentit, un cop més, reiterar el nostre vot afirmatiu i crec que el compromís del Parlament en aquest sentit, per la memòria democràtica.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Excusar el Grup de VOX i el Grup de la CUP. I no havent-hi cap assistent representant del Grup Mixt, doncs donem la paraula al grup proposant, al Grup de Junts, per posicionar-se sobre les esmenes.

Francesc de Dalmases i Thió

Reiterar l'agraïment per aquestes esmenes, reiterar un agraïment enorme per com ho heu entès i l'emoció que també ens genera aquesta unanimitat en aquesta comissió, en aquesta qüestió.

Hauríem de dir «no podria ser d'altra manera», però, malauradament, sí que podria ser d'una altra manera. Per tant, ja us ho dic, que ens emociona, us ho agraïm profundament i creiem que avui el Parlament fa un pas que és de dignitat, que és de memòria, que és de respecte i promoció del coneixement i reconeixement de la memòria.

(Veus de fons.) No acceptem cap esmena, presidenta.

La presidenta

Molt bé, doncs passem a votació. No han estat acceptades les esmenes presentades, per tant, demano si hi ha d'haver alguna votació per separat. Entenc que no. Votem els onze punts alhora.

Vots a favor?

Per unanimitat queda aprovada la proposta.

Proposta de resolució sobre la situació a Bolívia i els fets ocorreguts a Llallagua

250-00631/15

Passem al sisè punt de l'ordre del dia que és la proposta resolució sobre la situació a Bolívia i els fets ocorreguts a la Llallagua, presentada pels grups de Comuns i CUP. Té la paraula...? *(Alberto Bondesio Martínez demana per parlar.)* Ah, disculpi.

Alberto Bondesio Martínez

Sí, presidenta, només per confirmar que jo, com a portaveu, m'abstindré en aquests dos següents punts i em substituirà el diputat Guillem Sánchez.

La presidenta

Molt bé.

(Francesc de Dalmales i Thió demana per parlar.)

Francesc de Dalmales i Thió

Presidenta...

La presidenta

Digui, senyor diputat.

Francesc de Dalmales i Thió

Li haig de comunicar també que la diputada Ariadna Urroz s'ha incorporat en el nostre grup parlamentari perquè el doctor Jordi Fàbrega, que substituïa, al seu torn, al president Puigdemont, doncs ha hagut d'abandonar per assistir a una altra reunió, per tant, comuniquem aquesta substitució de la substitució.

La presidenta

Molt bé, benvinguda a la comissió. I ara sí... Donem la benvinguda també al diputat Guillem. Guillem Sánchez, benvingut a la comissió d'Unió Europea i Acció Exterior.

I passem al sisè punt de l'ordre del dia que és la proposta de resolució sobre la situació a Bolívia i els fets ocorreguts a la Llallagua, presentada pels grups de Comuns i la CUP. I té el torn de paraula per un temps màxim de tres minuts el Grup de Comuns, que és el que es troba actualment a la sala.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, bé, vam presentar una proposta de resolució vinculada amb els fets que s'estaven produint al mes de juny a Bolívia i les notícies i les preocupacions que estaven arribant. Sí que volia fer una reflexió, jo crec que seria important poder garantir..., clar, estem al mes de novembre, arribem una mica tard, ens passa amb algunes altres propostes de resolució, algunes són

extemporànies, però altres potser, com en aquest cas, perden una mica el seu sentit. Tot i així, al tractar-se, evidentment, d'una necessitat i una resposta a una sol·licitud de diferents entitats de la comunitat boliviana aquí a Catalunya, no l'hem retirat, diguem. Ho dic per aclarir perquè pot ser que alguns portaveus plantegen que ja és extemporània.

En tot cas, volem manifestar que es van produir una sèrie de fets molt preocupants. De fet, diferents entitats també internacionals s'han preocupat perquè es van produir una sèrie de protestes, amb una sèrie de repressió molt important, amb pèrdua de vides humanes. També en aquell context es va produir una preocupació davant les futures eleccions i un conflicte que no s'estava aconseguint resoldre.

Llavors, en aquell sentit, s'instava al posicionament de la comunitat internacional per tal de trobar vies de solució al que estava passant per donar una sortida pacífica a les protestes que s'estaven duent a terme. I després, efectivament, s'han produït unes eleccions, hi ha un nou Govern a Bolívia, amb el president Rodrigo Paz i, efectivament, la situació i la preocupació per part de quina és la futura situació d'aquestes comunitats en aquests territoris a Bolívia s'ha de veure com evoluciona en el futur. En tot cas, aquella crisi es va superar.

Llavors, un cop més, simplement, cridem doncs a donar suport en aquesta proposta de resolució sabent del tot que ara mateix és una mica extemporània.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del grup parlamentari que ha presentat és Menes, en aquest cas és el Partit Socialista i Units per Avançar i té la paraula per tres minuts el diputat Ernesto Carrión.

Ernesto Carrión Sablich

Sí, moltes gràcies, presidenta. Jo, en primer lloc, agrair al diputat Andrés Garcia Berrio i a la diputada Laure Vega, penso que no..., que moltes gràcies per aquesta proposta de resolució. Penso que no és extemporània perquè els drets humans, aquesta lluita que tenim des d'aquest Parlament, però els drets humans han de continuar sempre, una vegada més volia agrair aquesta PR.

Dir només que el dia 12 de juny del 2025 s'han produït greus incidents al municipi de Llallagua, a Bolívia, que han resultat en la pèrdua de vides humanes. Davant d'aquests fets, i recollim el clam d'organitzacions bolivianes, expressem la nostra preocupació profunda per l'escalada de tensió social i política que afecta greument els drets humans i la convivència democràtica al país, atesa la necessitat de preservar la pau, la democràcia i els drets fonamentals a Bolívia.

És per això que jo..., jo el que he fet és llegir l'exposició de motius de la proposta de resolució perquè penso que, torno a repetir, que no és extemporània, sinó que és una tragèdia i que hem de continuar i que està molt bé que la podem debatre aquí en aquesta comissió.

Mireu, nosaltres hem presentat onze esmenes amb l'única intenció que el missatge arribi d'una manera més clara i més contundent.

I volia dir dues coses més. Abans hem tingut la compareixença sobre el tema d'Europa i ha quedat clar que Europa és un lloc de llibertat, Europa defensa els drets humans i jo estic segur també que en l'ADN d'aquest Parlament està la cultura de pau i la defensa els drets humans també.

I com deia el diputat Bondesio, els morts parlen i ens interpel·len també. Per tant, torno a repetir, nosaltres hem presentat onze esmenes en aquesta direcció. I, una vegada més, agraeixo als grups parlamentaris que han presentat aquesta proposta de resolució, que votarem a favor de tots els punts.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que no han presentat esmenes, farem de major a menor. És el primer grup el partit de Junts per Catalunya i té la paraula, per un temps de tres minuts, el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, presidenta. Dues qüestions. La primera és l'agraïment als Comuns per haver presentat...

Fitxer 9

...aquesta proposta de resolució.

I la segona és que ens fem nostra la seva la seva petició a la Mesa d'aquesta comissió, és a dir, l'anterior estava lluny de l'aniversari... És a dir, efectivament, hi ha propostes de resolució que entenem que heu de fer equilibris entre els partits polítics, entre l'entrada, entre les esmenes i tot plegat, però crec que tenen sentit en un moment determinat.

I l'altra és que, objectivament, és extemporània, ho és, objectivament, perquè si el mes d'agost va haver-hi la primera volta i a l'octubre va haver-hi la segona volta, doncs és evident que hi ha una part que sí que hi queda. Però, en canvi, sí que coincideixo amb els dos diputats que caldria mantenir-la perquè Bolívia té un element que el fa únic en el continent americà, que és l'únic Estat que es reconeix com a plurinacional i es reconeix plurinacional d'una manera que des d'Europa encara ens costa més d'entendre, que és basada també en la multiplicitat d'identitats indígenes que hi ha en el país. Amb la qual cosa jo crec que a vegades..., que ens compliquem la vida intentant entendre què és el dret a l'autodeterminació, és això, és reconèixer totes les identitats.

Jo he explicat moltes vegades que jo soc independentista de Catalunya perquè, efectivament, vull un estat independent. Però quan vaig participar i vaig conèixer de primera mà i sobre el terreny l'aixecament zapatista a Mèxic, a finals del segle XX, els indígenes de Chiapas no volien una Chiapas independent, volien ser mexicans de primera, volien ser mexicans de primera.

Per tant, Bolívia, en aquest sentit, té un element de fundació legislativa que és extremadament interessant, que és entendre que la plurinacionalitat pot tenir vinculacions sempre territorials, però, sobretot, en té de llengua, cultura i tradició i, de fet, ells parlen estrictament de cosmovisió, que, a més, és un sistema que ens interessa molt. Per tant, en aquest sentit, anunciar el nostre suport en aquesta proposta de resolució.

I ens ha faltat un punt que no l'hem pogut afegir, que potser ja estàvem fora de temps i hauríem pogut fer l'esmena, i és dir que el govern que surti respecti aquesta essència plurinacional del país.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula per tres minuts la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Nosaltres també donarem suport en aquesta proposta de resolució de condemna dels fets que van ocórrer el 12 de juny del 2025 en aquest municipi de Bolívia, una població minera al nord de Potosí, on es van produir aquests enfrontaments que van deixar doncs, com a mínim, tres morts i seixanta ferits i on es va bloquejar els accessos a la ciutat i on es va aïllar aquesta població sense aigua, sense gas ni sense aliments.

I per tant, a banda d'uns fets que compartim que cal condemnar amb tota la contundència, aquesta militarització del conflicte polític i social, però també de qualsevol forma de violència política, institucional o paramilitar contra la població civil. I, per tant, creiem que també és un exemple o un símbol d'aquesta polarització política i de la fragilitat d'ara mateix de la societat o del sistema polític i social a Bolívia que, com s'ha comentat anteriorment, doncs ja celebren aquestes eleccions i, per tant, amb una nova etapa que s'inicia a Bolívia després de vint anys, també observem amb molta preocupació la situació que pateix el país que viu, segurament, la pitjor crisi dels últims quaranta anys i, per tant, anirem fent seguiment també de com evoluciona aquesta situació.

I, per tant, com deia, donarem suport en aquesta proposta de resolució que parla d'uns fets concrets, però també que volem emmarcar doncs en la situació complexa que pateix Bolívia a nivell polític, a nivell econòmic i a nivell social.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula per tres minuts el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Por supuesto que nos solidarizamos con las familias de las víctimas, como también había policías entre ellas, pero no apoyaremos esta iniciativa. Primero, porque es una iniciativa desactualizada. Y, segundo, también, porque se habla de temas, como el bloqueo de rutas para garantizar, lo veo por aquí, acceso a derechos básicos, pero sí es verdad que estas rutas las utilizaba muchas veces el entramado de narcos para poder transportar la droga, y no confundamos cuando hablamos de población civil porque también estamos hablando de grupos armados.

Celebramos el resultado, que hablábamos también aquí en la iniciativa, de elecciones, ya se han celebrado, y celebramos el resultado de ellas, que acaban con muchos años de socialismo y narcosocialismo. Y ahora se abre una nueva etapa en Bolivia, que se abre al mundo, y por fin abandona el clan de la afinidad con las narcotiránías, como es la de Venezuela.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. S'ha excusat el Grup de VOX. No havent-hi representant del Grup Mixt, doncs tornem la paraula al diputat de Comuns per posicionar-se sobre les esmenes presentades.

Andrés García Berrio

Sí respecto a les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes, acceptem l'esmena 1, 3, 4, 6, 7 8, 10 i 11. I rebutgem les que són de supressió, que són l'esmena 2, 5 i 9.

La presidenta

D'acord. Aleshores podem votar tot de cop o hi ha d'haver votació per separat? Doncs votem en bloc, incloent-hi les esmenes que ha dit vostè, que són la 1, la 4, la 6, la 7, la 8, la 10, la 3 i l'11, aquestes s'incorporen al text. I no s'accepten la 2..., perdó, sí, la 2, la 5 i la 9. És correcte? Doncs passem a fer la votació en bloc.

Vots a favor?

El Grup de Junts, PSC, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

El Grup del PP.

Queda aprovada la proposta.

**Proposta de resolució sobre la protecció de les minories
catòliques en els països on es vulneren llurs drets**

250-00636/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el setè punt de l'ordre del dia, proposta de resolució sobre la protecció de les minories catòliques en els països on es vulneren llurs drets. Presentada pel Partit Popular, té la paraula per presentar la proposta el diputat Cristian Escribano per un temps de tres minuts.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, ser cristià avui en dia és una opció de risc a molts països del món. D'acord amb l'ONG Portes Obertes 380 milions de cristians pateixen arreu del món diferents nivells de persecució i discriminació. Aquesta realitat s'ha vist accentuada durant l'última dècada a les comunitats cristianes d'alguns països de l'Orient Mitjà, de l'Àfrica i de l'Àsia, on les minories cristianes de diverses confessions han patit de manera continuada actes de violència extrema, segrestos, assassinats i expulsions massives.

Els mitjans de comunicació s'han fet ressò d'algunes crueltats i cruels execucions televisades per part de grups fonamentalistes islàmics a Síria i a l'Iraq, del segrest i esclavització de 290 nenes per part del grup Boko Haram a Nigèria, però molts cops s'obvia una persecució molt més sistemàtica i estructural que ha provocat, per exemple, l'exili forçós de la meitat de la població cristiana a Síria o el noranta per cent de la població cristiana a l'Iraq, així com l'assassinat de milers de cristians a Nigèria. El que succeeix a Nigèria és especialment escandalós, és l'assetjament religiós més brutal del món, on desenes i centenars de cristians són assassinats, com, per exemple, va succeir la nit del 13 de juny, on dos-cents cristians van ser assassinats i centenars de nens i dones van ser segrestades. Es calcula que des del gener a l'agost més de set mil cristians han sigut assassinats a Nigèria.

Aquest Parlament denuncia les vulneracions de diverses minories arreu del món i demana un major compromís diplomàtic per evitar-les. Cal també constatar el clima d'assetjament que viuen les confessions cristianes arreu de diversos països del món i cal instar al Govern de l'Estat i a la pròpia Unió Europea a utilitzar els seus mecanismes de pressió diplomàtica per acabar amb una persecució i discriminació que afecta a milers i milions de cristians arreu del món.

És per això que el Grup Parlamentari del Partit Popular proposem alguns acords que passo a detallar. Constatar la discriminació i persecució que pateixen les minories cristianes en diversos països del món i que en diversos contextos geogràfics ha portat a tràgiques violacions de drets humans fonamentals.

Expressar la solidaritat amb els cristians perseguits arreu del món a causa de la seva fe i exigir a les autoritats competents que vetllin per la seva seguretat física i llibertat religiosa.

I sol·licitar al Govern d'Espanya reforçar el seguiment, la visualització i la denúncia pública de qualsevol vulneració de drets dels cristians arreu, oferint també els recursos diplomàtics, jurídics i financers per assegurar la seguretat i llibertat religiosa i incorporar la defensa de la llibertat religiosa com a prioritat a les relacions bilaterals amb els països afectats per la persecució i discriminació.

Al següent torn faré una referència a les esmenes que han presentat per posicionar-me sobre elles.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. És el torn del grup parlamentari que ha presentat esmenes, en aquest cas és el Partit Socialista i Units per Avançar i té la paraula per un temps de tres minuts la diputada Bea García. Silva, perdó.

Beatriz Silva Gallardo

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. *(Veus de fons. L'oradora riu.)* El Grup Parlamentari del Partit Popular ens presenta avui una proposta de resolució sobre un tema que ja havíem debatut en una comissió anterior, que és el de la persecució

que pateixen les minories cristianes arreu del món, encara que no queda clar si es refereix només als catòlics.

Tot i que el Grup Parlamentari Socialista està, evidentment, en contra de qualsevol persecució religiosa, va presentar una sèrie d'esmenes perquè considera que en aquest àmbit cal defensar tots els grups que són amenaçats, sobretot perquè no s'ha produït recentment un fet específic que motivi que es faci només per a les persones que professen la fe catòlica. De fet, el propi informe elaborat per l'organització Ajuda a l'Església Necessitada, que cita aquesta proposta de resolució, denuncia les persecucions de diferents comunitats arreu del món, no només dels cristians. Pensem que seria més coherent no prioritzar les denúncies d'unes violacions de drets humans per sobre d'altres, que és el que fa el Govern de Catalunya, posar-se al costat de totes les víctimes.

En qualsevol cas, donarem suport als punts 1 i 2, perquè, en llegir-los, no hi estem en contra, però ens agradaria poder haver arribat a alguna transacció que fes d'aquesta proposta una resolució més inclusiva.

No entenem per què no s'ha acceptat cap de les nostres esmenes d'addició, com la 8, en què proposem que el Parlament es reafirmi en el seu compromís amb la igualtat, la no discriminació i la llibertat de pensament, tal com declaren els Tractats Internacionals de Drets Humans. Així com la raó per la qual no s'ha acceptat la nostra esmena d'addició 6, que condemna els actes de vandalisme i destrucció a llocs de culte o patrimoni cultural religiosos.

No donarem suport al punt 3, perquè creiem que està enfocat en la instrumentalització. No entenem per què caldria apel·lar només als països que tenen l'islam com a religió oficial, quan a l'exposició de motius s'esmenten països de tota mena, com Corea del Nord o Nicaragua.

Tot i que no votarem l'exposició de motius, m'agradaria aclarir que no sabem a qui fa referència el Grup del Partit Popular quan diu que la comunitat internacional s'ha mostrat titubejant davant dels atacs a grups catòlics. La veritat és que les més importants, com la ONU o el Parlament Europeu, s'han posicionat, repetidament, en contra de qualsevol atac a la llibertat religiosa.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn dels grups que no han presentat esmenes, de major a menor, és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Francesc de Dalmaes té tres minuts per posicionar-se.

Francesc de Dalmaes i Thió

Moltes gràcies, presidenta. Mireu, el bisbe Casaldàliga deia que en l'amor, en la fe i en la revolució no hi ha lloc per la neutralitat. I, per tant, sense que serveixi de precedent, hi ha un punt que és molt encertat en aquesta proposta de resolució, perquè em penso que és acceptable i és fàcilment verificable que, més enllà dels posicionaments d'organismes internacionals que existeixen, com deia la diputada que em precedia, que condemnin les massacres i les morts dels cristians, hi ha una tendència que no volem adjectivar, però que és evident, i és que costa que treguin el cap. I el cas de Nigèria, que s'apuntava fa una estona, n'és una evidència.

L'estimat i enyorat ja Fèlix Martí, no?, fundador del Centre UNESCO de Catalunya, sempre deia: les religions treuen el millor i el pitjor de la condició humana. Són capaços de treure exemples magnífics, jo he començat parlant de Casaldàliga, però també el pitjor, que són les persecucions per qüestió també de fe o pensar això, que un acte de fe pot tenir transcendència en un acte de violència.

Per tant, nosaltres creiem, allunyant-nos moltíssim de la forma com han plantejat la part no dispositiva d'aquesta proposta de resolució, votarem a favor del primer i del segon punt.

No podem donar suport al tercer per qüestions que ja han estat prou ben explicades en el torn anterior, però sobretot també perquè vosaltres es dirigeixen al Gobierno d'Espanya. Doncs, escolti, si es volen dirigir al Gobierno d'Espanya, tenen una quantitat de diputats per fer-ho en les institucions espanyoles que fa por. Per tant, creiem que aquesta comissió no és l'espai perquè ho facin.

En tot cas, refermem que demanem, presidenta, la votació separada dels punts 1 i 2 i la votació...

...per separat del punt tercer.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera per tres minuts.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. A mi em sobta..., bé, realment no, no em sobta aquesta proposta de resolució del Partit Popular per la protecció de les minories catòliques, no?, la protecció d'unes minories sí, d'altres no, d'unes religions sí, d'altres no, de la llibertat religiosa per a alguns sí, d'altres no, d'uns atacs en uns països sí, però d'altres no. Però tot i així, li he de dir al diputat Cristian Escribano que Esquerra votarem a favor del punt 1 i del punt 2.

Per tant, ja m'avanço que demanem votació separada del punt 1 i 2, per una banda, i del punt 3, per una altra banda.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio per tres minuts.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En relació amb la proposta de resolució volem plantejar que en nombrosos països del món les minories cristianes enfronten a discriminació, violència i persecució per motiu de la seva fe, des de Pakistan fins a l'Egipte, passant per l'Iran, l'Índia, Algèria o la Xina. Milers de persones cristianes sofreixen restriccions a la llibertat religiosa, atacs sectaris i lleis abusives que criminalitzen la seva fe.

I de fet, per exemple, també a Nigèria, des de 2020, Boko Haram ha atacat a persones que es dediquen a l'agricultura i a la pesca a les ribes del Llac Txad. El conflicte armat en el nord-est de Nigèria es prolonga almenys des del 2011 i ha creat una crisi humanitària amb més de 2 milions de persones desplaçades, segons dades

de Nacions Unides. És per aquest motiu que, efectivament, el dret a la llibertat religiosa és un dret que ha de ser respectat per tots els estats del món i de manera continuada, amb independència de la religió que professi qualsevol de les persones.

Llavors, en aquest sentit, efectivament, volem plantejar que donarem suport a aquesta proposta de resolució al punt 1 i 2.

Sí que és cert que, en relació amb el punt 3, donaríem suport si s'haguessin acceptat les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes Units, perquè pensem que és important tenir una perspectiva àmplia de respecte a la llibertat religiosa i, a més a més, tenir en compte que la persecució o la discriminació que poden patir persones cristianes al món i als diferents estats no poden ser en estats de tot tipus, com ha defensat també la diputada Beatriz Silva.

Llavors, en aquest sentit, considerem que, bé, donarem suport al punt 1 i 2 de la manera que hem plantejat i, si és necessari, protegir la llibertat religiosa al món i també a Catalunya.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. S'han excusat el Grup de VOX i la CUP i, no havent-hi cap representant del Grup Mixt, tornem la paraula al grup proponent per posicionar-se sobre les esmenes, el Grup del Partit Popular.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Seré molt veu. Primer de tot, donar les gràcies a tots els grups que hi donen suport, no podria ser d'altra manera.

I li volia explicar a la diputada socialista el fet pel qual no acceptem les esmenes. Avui, per exemple, hem parlat de Palestina, hem parlat també d'un activista francès, hem parlat també de Bolívia, hem parlat de diferents conflictes que hi ha arreu del món i que des de diferents grups parlamentaris es considera que és bo concretar. Si vostès em canvien la paraula «catòlic» per «llibertat religiosa» no estem parlant de cap tipus de concreció.

I vostè m'ha dit que no hi ha un fet específic pel qual haguéssim de parlar de la persecució de minories catòliques. Jo faré referència al que abans ha dit el diputat Berrio, i és que és cert, a vegades ens trobem en mocions extemporànies i aquesta

moció jo la vaig presentar, precisament, uns dies després d'una matança molt específica que hi va succeir a Nigèria, on, per la nit, un grup de l'exèrcit va accedir a casa de dos-cents cristians i els va assassinar, i va segrestar les seves dones i els seus nens.

Llavors, és possible i, segurament, pels nigerians perseguits no és una especificitat perquè, com bé li he dit abans, del gener a l'agost han assassinat a més de set mil. És evident, això no és una anècdota. Li podria presentar aquesta proposta de resolució en qualsevol dia i en qualsevol mes d'aquest any, bàsicament perquè pels cristians de Nigèria ser assassinats i perseguits no és una anècdota.

És per això que nosaltres també volem ser partícips d'això que s'ha parlat abans, d'intentar que aquesta comissió tracti de temes molt més concrets en aquells moments on s'hagin de tractar, més enllà que aquest grup els acabi donant suport o no, però és veritat que després no té sentit i que nosaltres per part nostra posarem de la nostra part si alguna proposta nostra ha de quedar endarrerida per aquest tema. Però la realitat és que hi ha més d'un milió d'assassinats comptabilitzats per part de cristians i això és un tema que a aquest Parlament agraeixo avui que condemni i que li doni la rellevància que mereix.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Entenc que hi ha la votació separada del punt 1 i 2, de Junts, i el 3 separat. Estan tots els grups d'acord? Doncs passem a votació del punt 1 i 2.

Vots a favor?

Unanimitat del punt 1 i 2.

El punt 3.

Vots a favor?

El PP.

Vots en contra?

Del 3, sí. Vots en contra del Grup d'Esquerra Republicana, del Partit Socialista i Comuns.

Abstencions?

El Grup de Junts.

Queda, per tant, aprovada la... Ai, el punt 1 i 2 queden aprovats i la 3 no queda aprovada.

Moltes gràcies i s'aixeca la sessió. Bona tarda.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT